

Siemens Intern

Trivelig på Linderud

Det blir et fornyet og mer miljøvennlig Linderud som presenterer seg etterat ombygningen er ferdig i juni 1991. Hovedlageret befinner seg som kjent på Kløfta fra påske 1990 av, salgs- og hentelageret er allerede etablert i Narvesenbygget på Lille-Tøyen. Forandringene i Sentralbygget begrenser seg ikke til de omfattende nyinnredninger. Nye vindusrekker og nye inngangspartier vil fornye det arkitektoniske. To store glassgårder som bryter den rette taklinjen, vil bidra til samme virkning.

"Tunet" har vi kalt plassen foran lageret, men det har ikke vært et meget fredet tun, naturlig nok, på grunn av biltrafikken. I fremtiden blir lastebil- og trailertrafikken borte. Over halvparten av plassen blir lagt ut med gressplen og helleganger. Utenfor den nye kantinen blir det plassert grupper med bord og benker, beregnet på lunchspisende medarbeidere på sommerlige godværsdager. Hekker, trær og blomster blir trivelige miljøskapende innslag. Mange av oss vil få det trangt i byggeperioden fordi kollegene som har kontor i la-

gerbygningen må ut. Men den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves!

To store sentrale rom preger interiøret i Sentralbygget, Kantinen og Vinterhaven, begge med overlys og grøntbeplantninger. Men Sentralbygget skal også være et jobbested. 275 medarbeidere skal ha sitt

virke her, bl.a. Installasjons- og montasjeavdelingen. Region Øst får inn på 500 kvm testrom og regnesenter for Nettautomatisering. Videre datasentral for S/N og de fleste datamiljøer får sin arbeidsplass i bygget.

Siemens-Nixdorf størst i Europa

Siemens AG og Nixdorf Computer AG, begge Vest-Tyskland, er blitt enige om å samarbeide på området data- og informasjonsteknologi, melder Siemens AG. Under forutsetning av godkjenning av styret og de offentlige myndigheter vil Siemens kjøpe 51% av aksjene i Nixdorf. Intensjonen er å overføre Siemens' data- og informasjonssystemgruppe til Nixdorf under navnet Siemens-Nixdorf Informations-systeme AG. Dette selskap vil få ca 50.000 ansatte og en omsetning på ca 12 milliarder DM. Det blir det største europeiske datafirma. Også i Norge vil de to firmaer samordne sine data-aktiviteter.

Kong Olav åpner første del av "Fjellinjen" - Siemens har bidratt til at det skjedde til planlagt tidspunkt.

Kongen åpnet "vårt" anlegg

Med åpningen av den 1,8 km. lange tunnelen fra Havnelageret til Filipstad, er første del av "Fjellinjen" gjennom Oslo sentrum en realitet.

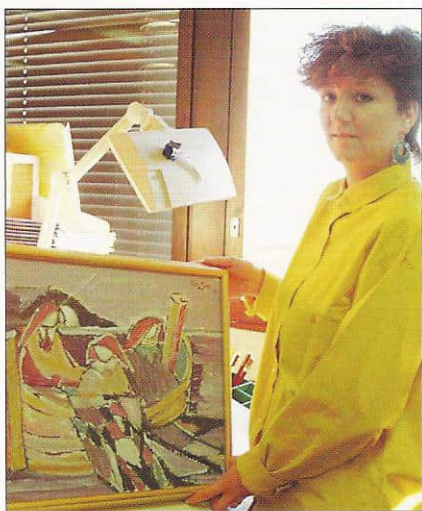
Siemens har utført engineering og alle elektriske installasjoner i dette meget omfattende anlegget, og levert en mengde utstyr av eget fabrikat. Opp til 70 montører har vært i sving

samtidig, og sørget for at arbeidet ble avsluttet med god margin til avtalt tidspunkt.

- Er du fornøyd med innsatsen, regionssjef Odd Trones?

- I høyeste grad! På vegne av firmaet vil jeg gi honnør til de av våre medarbeidere som har stått på for å gjennomføre dette anlegget innen knappe terminer.

Jeg vil også gjerne ta med "bompeng-gjenget" i samme åndedrag. På den type oppdrag vi her snakker om har vi offentlighetens søkelys på oss på en helt spesiell måte, og det er derfor ekstra viktig at ting fungerer riktig og til avtalt tidspunkt. Det er derfor all grunn til å takke for god innsats!

Anne H. Kragtorp med sin gevinst, et maleri av kunstneren Øivin Sand.

Vi gratulerer

25-års jubileum

01.03. Leif Jacobsen, S/T

40-års jubileum

07.03. Knut Thanem, S/O

50 år

23.02. Bjørge Hansen, S/Skien
27.02. Kjell Eide, S/Stavanger
20.03. Bjørge Solveig Ekren, S/O
21.03. Jon B. Nikolaisen, S/Harstad

60 år

08.03. Gunnar Friedl, S/O
13.03. Arne Lefring, S/T

67 år

27.02. Kjell Jensen, S/O
10.03. Ola N. Hoftun, S/O
14.03. Olav Heggland, S/T

70 år

09.01. Ursula Repvik, S/T
23.02. Erling Lund Brevik, S/T
29.02. Einar Sundøy, S/T

75 år

08.02. Asbjørn Nordmark, S/T
16.03. Paul Lund, S/T

Vil du ha samling Siemens Intern?

Siemens Intern har holdt opprydning på lageret og samlet sammen tiloversblevne eksemplarer. Men i stedet for å la dem gå i søppelcontaineren, har vi pakket dem sammen i årganger. Vi tenkte nemlig at det kanskje finnes medarbeidere som vil ha glede av å kikke litt i gamle årganger, og derfor gjerne vil ha dem i hyllen. Det dreier seg om årgangene 1987, 1988 og 1989.

Vi tilbyr derfor disse tre årganger av Siemens Intern til interesserte. Send en lapp med ønsket til Siemens Intern, F1, S/Linderud.

Kunsten er å vinne

I forbindelse med at Siemenslaget i Oslo fylte 90 år, stilte direksjonen et beløp til rådighet for kunstformål. Pengene skulle brukes til å kjøpe inn et eller flere kunstverk til gratis utlodning blant lagets medlemmer.

Kunstgruppa ble gitt ansvaret for den praktiske gjennomføringen, det vil si innkjøp av kunstverk og gjennomføring av trekning en gang i året. Trekning er nå foretatt, og den heldige vinner kan vi se på bildet.

Hjertelig takk

-til kolleger for godt samarbeid i nesten 24 år og for flott gave i forbindelse med min overgang til pensjonistliv.

Andreas Aasen, S/T.

-for gaven ved min fratredeelse.

Ivar Danielsen, S/O.

-til firma og kolleger for hyggelig avslutning, blomster og gaver ved vår fratredeelse.

Egil Sunde og Willy Fedje, S/B.

-til firmaledelse og kolleger for hyggelig oppmerksomhet ved min overgang til pensjonist-tilværelsen.

Ola Imsteren, S/T.

-for julegaven!

Jan Pettersen, S/T. Pensjonist.

-for hyggelig julehilsen.

Konrad Solem, S/T. Pensjonist.

-til alle for gaver og blomster i anledning min avgang.

Agnes Lundemo, S/T.

-til firmaledelse og kolleger for blomster og gaver i forbindelse med overgang til pensjonist-tilværelse.

T. Ulriksen, S/T.

-til direksjonen, venner og kolleger i anledning mitt 40-års jubileum.

Øivind Ollestad, S/O.

-til direksjonen for blomster, diplom og flott gave og til kolleger for all oppmerksomhet i anledning mitt 25-års jubileum.

Jacob Stette, S/O.

-til alle som gledet meg på min 85-års dag med blomster og hilsener. Gamle minner dukket atter frem!

Erling Bjørset, S/O.

-til firmaets ledelse i Oslo og Trondheim for de fine blomster og hilsener til min 80-års dag.

Arvid Weisæth, S/T.

-til pensjonistforeningen for nydelige blomster på min 70-års dag.

Alf Jørgensen, S/O.

-for all oppmerksomhet på min 50-års dag.

Harm Witt, S/O.

-til direksjonen, venner og kolleger for de vakre blomster og gaver ved min 60-års dag.

Gunnar Johansen, S/O.

-til direksjon, ledelse og kolleger for oppmerksomhet på min 50-års dag.

Arvid Sveen, S/T.

-til kolleger og venner for all oppmerksomhet, blomster og gaver, i anledning min 50-års dag.

Gunnar Iversen, S/O.

-for oppmerksomheten i forbindelse med min 50-års dag.

Gunhild Halstensen, Stålsund

-til venner og kolleger for den fine gaven jeg fikk på 50-års dagen min.

Vivian Dahl, S/O.

-for oppmerksomhet i anledning min 50-års dag.

Arne Valseth, S/T.

-til firmaledelse og kolleger for oppmerksomhet på min 50-års dag.

Hans Ole Mowinkel, S/T.

Nytt om navn

Statsautorisert revisor Per Schiøth er utnevnt til revisjonssjef og leder for intern revisjon. Han refererer til direksjonen.

Avdelingen for intern revisjon skal for fremtiden i tillegg til tradisjonelle revisjonsoppgaver arbeide med vurdering av lønnsomhet og forretningsdrift.

Jørgen Ole Haslestad (38) er utnevnt til leder for vårt datter-selskap Kongsberg Offshore etter Henrik Reimers, som går tilbake til Siemens A/S som leder av våre industri- og offshore-aktiviteter.

Personalsjef i Region Vest, Harald L. Stegen sluttet 01.01.90 for å begynne i stilling som administrasjonsdirektør hos F. Beyer A/S.

Nils Bernhard Osnes (30) er ansatt som markedsanalytiker i Sentralavdeling Marketing fra 15/1. Han kommer fra Olje- og Energidepartementet hvor han var førstekonsulent.

Arild Moe fungerer som vikarierende avd.sjef. for installasjonsavdelingen, S/T ved Lars Floans sykepermisjon.

Kjell Einar Borren, S/T er utnevnt til servicesjef i Region Nord.

Fysioterapeut A. H. Vaskinn har sagt opp sin stilling i Siemens Trondheim. Behovet for ny terapeut skal utredes før stillingen blir utlyst igjen.

Kursleder Kåre Andersen, NEKF har gått av med pensjon. Han var tidligere ansatt i Teleservice, Siemens Oslo.

Rolf Kværnø

Rolf Kværnø, Siemens Trondheim, er død, 66 år gammel.

Etter endt ingeniørutdannelse begynte han i firmaet dengang det het Proton - i 1948. Hans oppgave ble på området motorer og startapparater, og denne mestret han fullt ut. Han ble en god støtte og veileder for sine kunder når de trengte hjelp.

Rolf Kværnø var hele sitt liv en ivrig friluftsmann, og i sine yngre dager også en dyktig stavhopper. Hans kjærlighet til naturen kom særlig tilsyne i det som var hans store hobby, fotografering og småfilming. På dette området var han en kunstner. En av hans filmer med naturstemninger fra bymarka ble belønnet med en pris på småfilmfestivalen i Cannes. - Da Siemens bygget på Sluppen, ga direktør Selmer ham i oppdrag å lage en film om denne begivenhet. Rolf Kværnø fulgte byggearbeidet, sent og tidlig, og resultatet ble en meget anslående og velregissert film som i all fremtid vil ha sin historiske interesse for Siemens.

Rolf Kværnø var en særegen personlighet, ikke lett å komme inn på, men likevel kontaktsøkende. Han etterlater seg minnet om en god og rettskaffen kollega, nøyaktig og faglig korrekt og med stor innsikt i sitt arbeidsfelt - en mann som ytet en god innsats for sitt firma.

Dødsfall

Pensjonist Martin Paulsen, tidl. fagarbeider i Sterkstrømfabrikken, S/T, døde 23. desember, 79 år gammel.

Siemens i Bergen starter 90-årene med å ta i bruk sitt nye bygg

**Intervju med
avdelingsdirektør Sverre Sivertsen**
Tekst og foto: H.-Kr. Jensen

Vi har bak oss et turbulent år der konjunktorene også har rammet vårt firma. I det vi retter blikket inn i det siste 10-året av dette århundre, tar vi en prat med avdelingsdirektør Sverre Sivertsen i Region Vest, en region som inntil siste år stort sett bare har opplevd vekst. Til tross for at vi har bak oss en vanskelig tid, er Sivertsen også opptatt av å trekke frem positive ting og fokusere på mulighetene for firmaet, som i løpet av året vil feire 80-års jubileum for virksomheten i Bergen.

Hva er etter din mening det viktigste som har skjedd i regionen siste år, Sivertsen?

- Selv om det er behørig omtalt tidligere, kan jeg ikke unngå å komme inn på flyttingen av offshore-aktivitetene fra Region Nord til Region Vest som en av de viktige begivenhetene siste forretningsår. Bakgrunnen for flyttingen var et ønske om å komme nærmere markedet, og bygge opp ressurser som i større grad befinner seg i nærheten av Bergen og Stavanger. I og med at de store oljeselskapene er etablert med sine utviklingsavdelinger og driftsorganisasjoner her i regionen, er det av avgjørende betydning for oss å ha kort vei til Flesland og Sola for å kunne konkurrere om oppdragene. Oppgaven vår er i første rekke å tilpasse størrelsen på aktiviteten, og målet er å oppnå en forsvarlig rentabilitet - ikke nødvendigvis høyest mulig omsetning. Her føler vi at vi er på god vei.

Det vi dessverre i liten grad har lyktes med, er å overføre de ressurser vi sitter med i Trondheim til Bergen og Stavanger. Jobbrotasjon er tydeligvis ikke så enkelt å få til, selv om vi har dette som et klart uttrykt mål i Vår Bedriftsfilosofi. Ser vi på den forretningsmessige siden, har vi konkret oppnådd å bli hovedentreprenør på bygging av tre utstyrsmøbler for Saga Petroleum til Snorre-utbyggingen. Her har vi valgt Solbos i Bergen som underleverandør på stålarbeidene, og Solbos har i sin tur valgt oss som underleverandør på bygging av to lagermoduler (omtalt i SI nr. 5/89).

En annen viktig sak er regionalisering av SIS som var "på luften" fra 1. oktober siste år. Jeg ser denne prosessen som et første trinn til regionalisering av alle seksjonene, hvis vi tar utgangspunkt i nåværende organisasjon. Hvordan verden ser ut fra høsten av er det jo få som vet forløpig. Regionaliseringen av SIS gir i alle fall større muligheter for koordinerte

Innflyttingen i vårt nybygg i Bergen starter i februar. Det er blitt lagt merke til i Bergen at vi bygger i disse tider, sier Sverre Sivertsen (bildet).

fremstøt mot kunder i samarbeid med andre bransjer. Blandt annet har vi solgt PC'er til Hydro Aluminium i Årdal i samarbeid med Industri/Offshore, nettverk og PC'er til Havforsknings-instituttet i Bergen i samarbeid med Installasjon. Vi er også godt i gang med å planlegge en samarbeidsmodell med MFA Skip for fremstøt både mot Sjøforsvaret og mot rederier.

Vi kommer naturlig nok ikke bort fra den vanskelige beskjeftigelses-situasjonen når vi skal omtale året som gikk. Fra å være i en situasjon preget av ekspansjon, der oppgaven var å skaffe stadig flere kompetente medarbeidere, måtte vi nå ta en ny og uventet utfordring, nemlig å måtte permittere og si opp folk. Vi måtte redusere administrasjonen med ca. 20 stillinger i tillegg til at montørstaben skulle tilpasses markedssituasjonen. På funksjonærssiden har dette stort sett blitt løst gjennom naturlig avgang og omplassering til timeskrivende avdelinger, men vi har dessverre også måttet si opp 4-5 personer.

Beklageligvis har vi også måttet gå til oppsigelse av 14 montører i Bergen, i tillegg har vi ikke ansatt lærlinger som har avlagt sine fagprøver.

Jeg skal ikke stikke under en stol at det har vært tøft å sitte i ledelsen i denne perioden, men vi har lært at det er viktig å gjennomføre slike prosesser på en riktig og etisk forsvarlig måte.

Hvordan har de øvrige ansatte taklet denne prosessen?

- Det er klart at situasjonen har skapt en del uro og usikkerhet. Mange har sikkert stilt seg spørsmålet: "Blir jeg den neste?" Det er imidlertid viktig nå å understreke at

hvis vi skal drive forsvarlig ut i fra uttrykte målsettinger, må vi ha den staben vi nå har. Utfordringen er å tenke fremover og motivere til ny innsats. Vi har til tross for den vanskelige perioden vi har bak oss klart å beholde våre kunder, og det tyder nettopp på større produktivitet og økt innsats av den enkelte. Jeg føler også at de ansatte har fått en mer bevisst holdning til kostnader.

Hva har gledet deg mest siste år?

- Ser vi på den forretningsmessige siden, kan jeg ikke unngå å trekke frem skipsaktivitetene. Vi konstaterer at vi av Marinen blir betraktet som en god og pålitelig leverandør, og vi får stadig signaler om at vi er aktuelle på fremtidige prosjekter.

Ellers er det artig at vi har fått den nevnte hovedkontrakten med Saga. Det å være hovedleverandør er noe nytt som ikke minst har vakt oppsikt i offshore-kretser.

Jeg må også nevne at vår E-verksavdeling har fått bestilling på vår første driftsentral. Denne går til Norhordland Kraftlag.

Generelt gleder det meg at vi til tross for de tøffe tider har klart å redusere kostnadene, slik at vi tilnærmet nådde budsjettet resultat.

Hvilke bekymringer har perioden gitt deg?

- Foruten den generelt vanskelige beskjeftigessituasjonen, er det sammenbruddet i byggemarkedet som gir meg de største bekymringene. Dette har hos oss som i de andre regionene ført til kraftig reduksjon i våre installasjonsavdelinger og

Forts. nesteside

Siemens økte eksporten med 17% i 1989

I vårt siste forretningsår som ble avsluttet den 30. september, økte Siemens A/S, med datterelskapene Tandberg Data og Kongsberg Offshore, sin eksport med 17% fra 725 mill. kr. foregående år - til 850 mill. kr. De eksporterte produktene omfattet i hovedsak elektriske varmeovner og avbruddsfrie strømforsyninger fra Trondheim og teleteknisk transmisjonsutstyr, terminaler og datalagringsenheter, produsert ved Siemens og Tandberg Data i Oslo.

Omsætningen totalt viste en nedgang på ca. 3,5% til 3,6 mill. kr. Mens resultatet for ekstraordinære poster ble 88 mill. kr. - En økning på 9,5%.

Vårt moderselskap Siemens AG konsoliderte i løpet av forretningsåret sin stilling på verdensmarkedet betydelig. Gode konjunkturer resulterte i en vekst over gjennomsnittet, og organisasjonsendringer, internasjonale oppkjøp og samarbeidskon-

trakter med beslektet industri har styrket konkurranseevnen.

Årsomsætningen nådde noe over 61 mrd. tyske mark, og resultatet på 1,6 mrd. mark var en økning på 13%. Til forskning og utvikling bruker Siemens årlig rundt 11% av omsetningen, eller siste år: 6,7 mrd. mark.

Siemens og IBM samarbeider

Siemens AG, Berlin og München (FRG), og International Business Machines Corporation, Armonk, N. Y. (USA), har undertegnet en avtale om å utvikle 64 millioner bits hukommelseskvikker sammen. Avtalen åpner også for diskusjon om fremtidig samarbeid om etterfølgende generasjoner av halvledere hukommelseskvikker.

Utviklingskostnadene i dette flerårige samarbeidsprosjektet vil bli delt likt mellom firmaene og hver vil være ansvarlig for dets personale.

Organisasjonsforslag til høring

-Vårt forslag til ny organisasjonsstruktur i Siemens er blitt godt mottatt så langt, sier sekretæren i utvalget, Arne Nesheim til Siemens Intern. Det gjelder direksjonen, AMU/BU-utvalgene og sentrale fora i regioner og seksjoner. Styret skal behandle saken den 21. februar, men før den tid har forslaget vært ute til høring i firmaet. Siemens Intern regner med å kunne gi en bred presentasjon av den nye organisasjonsstruktur i vårt neste nr.

Prosjektet er å ha en verdens-standard 64 millioner bit DRAM klar til introduksjon i midten av 1990-årene. Arbeidet vil konsentrere seg om brikkenes design og prosess-teknologien, ved å bruke de mest sofistikerte tilgjengelige verktøy og materialer. Styrken av de to firmaene utfyller hverandre og øker sannsynligheten for at ledelsen i verden innen hukommelseskvikke-teknologien opprettholdes.

Forts. fra side 3
på produksalssiden. Svikten innen egen installasjonsvirksomhet har vært størst på Sør-Vestlandet - i Bergen og Sunnfjord nådde vi de budsjetterte resultater.

Hvilke tanker og vyer har du for 90-årene?

- Jeg er egentlig optimistisk, og ser mange muligheter i de kommende årene.

Vi har en del viktige satsningsområder. På skipssektoren satser vi på å utvikle vårt gode forhold til Sjøforsvaret. Her skal det investeres milliarder på nybygg og oppdateringer frem mot årtusenskiftet.

Oppgangen i shipping gjør at vi også bør ha som mål å bli en "tung" leverandør til verft og rederier. Vi må også prøve å bite oss fast på offshore-markedet. Nøkkelordene blir montasje- og serviceoppdrag og nærhet til kunden. Det vil også bli store muligheter innenfor miljøteknologi, der energiforsyning og automatisering av rensesanlegg til industrien vil være sentralt.

Store utbygginger på terminalsiden for olje og gass vil gi muligheter som vi skal benytte. Jeg kan nevne Kårstø, og ikke minst Øygarden utenfor Bergen, som vil åpne for store leveranser mesteparten av 90-årene.

Innenfor E-forsyningen ser jeg også økt aktivitet, der ilandføring av gass vil øke sannsynligheten for bygging av gasskraftverk.

Generelt må vi satse på å være i front produkt-, system- og kompetansemessig. Jeg ser for meg en utvikling som også vil øke nødvendigheten av lokale montasjeressurser - enten i form av egne avdelinger eller som samarbeidsavtaler. Det vil gjøre oss mer konkurransedyktig på anleggssiden.

Noen trusler vil det vel også være?

- Jeg tror vi vil oppleve en enda sterkere konkurranse. Økt internasjonalisering vil stille stadig større krav til effektiv og kostnadsoptimal drift. Vi må rett og slett ha en organisasjon som gjennomføres av markedsorientering fra topp til bunn - altså vil marketingtankegangen bli viktigere enn noensinne. I det internasjonale markedet tror jeg vi vil oppleve at franske konsern begynner å røre på seg i sterkere grad enn før. Dette vil ikke minst vårt moderselskap måtte forholde seg til.

Hvordan ivareta mennesket i fremtiden?

- Vi må legge forholdene til rette for jobbrotasjon og fleksibilitet i arbeidssituasjonen. Dette har hittil stort sett vært festetale. Saken har to sider: Først og fremst må de formelle sidene være "på skinner".

Dermed er oppgaven å motivere den enkelte medarbeider og ledere på alle nivåer til økt bruk av jobbrotasjon. Det må for eksempel ikke være slik at en leder ikke vil gi slipp på dyktige medarbeidere som ønsker å skifte avdeling. I tillegg må vi gjøre større bruk av to-karrieresystemet.

Vi må få en statusheving på faglig side for å beholde dyktige fagfolk. Selv om vi har innført systemet formelt, er det fremdeles slik at det å ha personalansvar og være administrativ leder av mange fortsatt oppfattes som mer prestisjefyllt. Det virker også som om dette i mange tilfeller gir et bedre springbrett oppover.

En annen utfordring er å gi bedre informasjon i tiden fremover. Av erfaring ser vi at mangelfull informasjon skaper usikkerhet, og da oppstår også ryktene. Målet må være riktig og nok informasjon til rett tid.

Hva med nybygget og innflyttingsplaner?

- Vi planlegger å starte innflyttingen i løpet av februar. Det er ennå ikke helt avklart hvem som flytter. Grunnen er at vi avventer organisasjonsutvalgets innstilling. Vi regner med å ha visse indikasjoner i løpet av kort tid, og hensikten er å unngå flytting av avdelinger, for så å måtte flytte om igjen ut på høsten. Ellers er det jo blitt lagt merke til i Bergen at vi bygger i disse tider - vi står nemlig for et av få store lokale byggeprosjekter siste år.

Når vi først er inne på dette med nybygging og etablering, må jeg nevne at vi siste år formelt har etablert en montasjegruppe på 7 mann i Odda. Denne skal betjene våre store industri-kunder i området.

Til slutt et litt personlig spørsmål: Hva gjør deg glad, og hva gjør deg trist på jobben?

- Som ansvarlig for markedsføringsaktivitetene i Region Vest liker jeg å omgås mennesker og holde kontakt med våre kunder. Da sier det også seg selv at noe av det som gleder meg mest er at vi får oppdrag og bestillinger fordi vi har klart å skape tiltro hos kundene. Det som gjør meg trist er jo da følgelig å miste oppdrag fordi vi ikke har klart å overbevise en kunde om at vi er en god leverandør.

Ellers er jeg glad for å jobbe i et miljø der jeg føler at vi er en sammensveiset gjeng, og der jeg har god kontakt med mine medarbeidere. Den innstilling og de kunnskaper de legger for dagen gjør meg trygg på at vi skal klare oss godt i fremtiden.

Adgangskontroll og nye "ID"-kort på Sluppen-anlegget fra 1. mars!

-Denne adgangsterminalen vil gjøre det enkelt for oss. Vi behøver ikke å vente på Securitasvakten for å komme inn, sier nyutnevnte service-sjef Kjell Borren (t.h.) her sammen med Sigurd Gosse.

Behovet for sikring av egne og spesielt våre kunders interesser er hovedårsaken til monteringen av slikt utstyr. Dermed blir det vanskeligheter for uønskede personer å ta seg inn i våre bygninger. Men det gjøres enkelt for Siemens-ansatte. Det gjelder spesielt etter vanlig arbeidstid

På denne måten kan vi også bedre ta hånd om gjester og andre som måtte gå seg vill i våre kulverter og ganger.

Referanseanlegg

-Siemens kan også adgangskontroll! Det skal vi vise med dette anlegget, sier Sigurd Gosse. Han er ansvarlig for markedsføringen av adgangskontrollsystemer i S/T. Anlegget bygges ut i to trinn.

1. mars i år skal alt være klart for å ta i bruk systemet for Bygg 1, 6, 7 og 10 (tre kontorbygg og lager syd med serviceavd.)

1. febr. '91 omfatter systemet også Bygg 2,3 og 4 (hovedlager og begge fabrikkene).

T. Sehm

Nye ID-kort

Alle ansatte på Sluppen (også montører) får nye ID-kort. Fotograferingen av ca. 900 personer startet i uke 3. Og fra 1. mars skal alle bære sitt ID-kort synlig. Kortet blir samtidig en nøkkel når en f.eks. skal på jobb om kvelden eller i helgene. Det blir nødvendig å holde en del dører låst også på dagtid, men Siemensansatte kan åpne disse med "sin nøkkel".

Securitasvakten blir på Sluppen

Resepsjonene blir fortsatt betjent om dagen og Securitas skal vokte anlegget som i dag. Men den høyeste sikring oppnår vi ved at hver enkelt ansatt fra nå av er mere oppmerksom på ukjente personer som oppholder seg inne i våre bygg og som ikke bærer Siemens ID-kort eller et kort for besøkende.

I slike tilfeller er det viktig på en høflig måte å vise til at alle skal bære sitt ID-kort, og at gjester eller andre ikke-Siemensansatte skal få sitt kort i resepsjonen. Den fremmede skal da følges til resepsjonen.

Vel fortjent premie

Loddtrekning om å bli årets markedsfører ved Installasjonsavdelingen i Trondheim ble foretatt like før jul. Heldig vinner av en microbølgeovn ble Edvin Strand, Personnalavdelingen. Premien var vel fortjent, da Strand hadde skaffet tilveie flere installasjonsoppdrag. Oppslutning forøvrig var heller dårlig, det kom inn bare 15 tips som førte til montasjeoppdrag.

Dette må da kunne gjøres bedre! Installasjonsavdelingen er fortsatt interessert i tips om mulige oppdrag - store eller små - ta kontakt med B. Lian (linje 9632) eller noen andre på avdelingen.

Tunnel på "ny pers"

Med en arbeidsstyrke på ca. 10 mann i snitt har montasjeavdelingen i Siemens Trondheim

nok en gang fullført en tunneljobb på "ny pers". En planlagt byggetid på 5 1/2 uke ble skåret ned til fire uker - og uten en time overtid.

Grillstadstunnelen er 750 meter lang og har 333 armaturer i taket. Ventilasjon, radioantenneanlegg m.v. er lagt opp etter samme prinsipp som for Værøstunnelen. Bløtkaken i arbeidsbrakken var vel fortjent!

Fra venstre: Arnfinn Kalstad, Rolf Simonsen, André Forbregd, Kurt O. Brattset, Arild Singstad, Torstein Leråan, Hans Johansen, Odd Selness og Hans Rønning. S. Eriksen.

Få ut finger'n

er et kjent og kjært uttrykk, men en av våre montører i Sandnessjøen fikk erfare at det er ikke alltid så lett.

Under jobb på et gatekjøkken ble han hengende fast i et 16 mm. hull med lillefingeren da han forsøkte å løsne en gjenstridig ledning. Og fingeren satt skikkelig fast, hovnet etterhvert opp, og gjorde temmelig vondt.

Kunden demonterte kjøkkenbenken for å hjelpe, men eksperise måtte tilkalles fra Siemens.

Så ved hjelp av tappjern og hammer kom vår montør seg endelig løs og fikk fortsatt den jobben han var begynt på. Han har i ettertid sagt at han skal gå over til 18 mm. bor.

NoK.

Juletreffest i Siemens Mosjøen

Søndag 17. desember '89 hadde vi juletreffest for alle Siemensansatte.

Vi hadde leid lokale hos Helgeland Industrier. Det var riktig fint der; te-kjøkken, kopper og kar, ja, alt vi trengte.

Juletreffesten samlet mange, vi var tilsammen 40 stykker med stort og smått.

Det ble servert pølser, brus, pepperkaker, epler og sjokoladecake samt kaffe.

"Og rundt om sitter alle de små rotter..."

kan vel beskrive dette bildet som er knipset på barnejuletreffesten på Stormyra 28. des. Små og store koste seg storliggen. →

Vi hadde kjøpt inn malerbøker og tusjer som vi loddet ut til barna.

Det ble mye rop og skrik og stor jubel da julenissen kom. De aller minste barna ble nok litt redde.

Å gå rundt juletreet hører også med. Alle kjente julesanger ble sunget med glød og iver.

Etter to timer gikk vi alle glade og fornøyde, men kanskje litt trette heim.

Vennlig hilsen Lill, Kari og Ellen, S/Mosjøen

Hva hendte?

For en tid tilbake sparket en Siemensmontør i Trondheim borti en sammenrullet avis som dukket frem da en vegg i et hus under modernisering ble revet ned. Sparket avslørte at noe var pakket inn i avisen, og store øyne gjorde han da en revolver og 100 skarpe skudd i farverik emballasje dukket frem fra glemselen.

Uvilkårlig tanke var: - Hvorfor var dette gjemt inne i en vegg? Hadde revolveren medvirket i noe kriminelt?

Avisen, forøvrig Dagsposten fra 20. sept. 1924 ble grundig lest uten at noe "fengslende" kom for dagen. Hva hendte?

For våpeninteresserte kan nevnes at revolveren er en "Iver Johnsen", kal. 032.

Ø. Elvedal

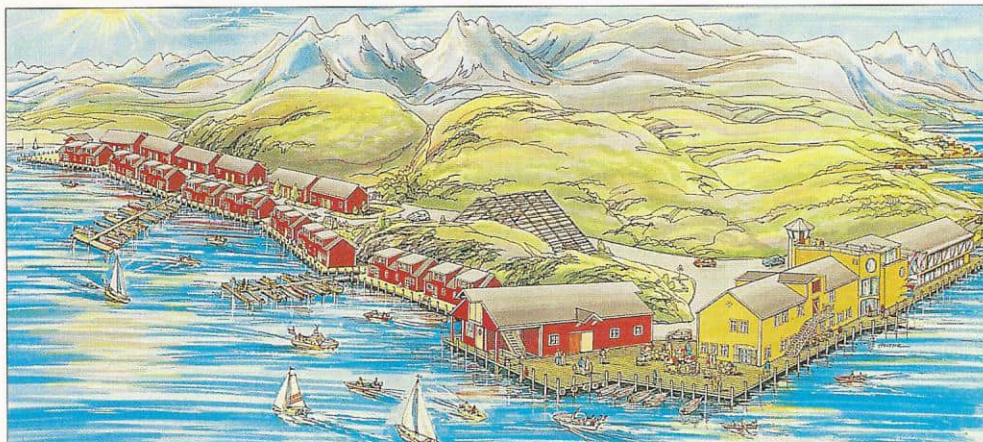
Lettere sjokkskadet

Det ble han faktisk, Arnt Adrian, ingeniør ved vår avdeling i Sandnessjøen da han mottok en pakke:

Kr. 758, 00 i frakt fra Drammen til Sandnessjøen. Attpåtil var det faste priser!

Og til slutt viste det seg at vareren ikke var den riktige heller.

Er det rart man blir sjokkskadet? NoK.

Feriested med Siemens-preg

Rorbugrenda "Nyvågar" ved Svolvær er et ferieparadis med helt spesiell atmosfære. Med bølgeskulp under en av de 30 rorbuen kan du nyte roen ved havet med levende lys og noe godt i glasset.

I boks!

Lena Hansen fra ISS tømmer våre "miljøesker" med et smil. Ordningen som vi begynte med på Linderud like før jul, er etter hva vi kan bedømme, blitt en suksess. Folk er flinke til å bruke "miljø-esken" fra Elevator (Frelsesarmeens resirkuleringsfirma). Men Lena har et problem:

-De store plastkassene har lett for å bli svært tunge når det bare er A4-ark oppi, sier hun. Når de fulle boksene skal bukseres ned i kjelleren, må det muskelkraft til - ofte mer enn det Lena disponerer over.

-Da må jeg be en av de mannlige kollegene mine om hjelp - og da går det "i boks", smiler hun.

Vil du ha et godt restaurantmåltid eller "lufte dansefoten", ja da har du bare 50 meter å gå.

Vil du fiske - får du leie båt. Er du så heldig at du får en Lofottorsk eller ti, så har du muligheter for sløying og nedfrysing i anlegget "Kainaust".

I en meget travel byggeperiode, som når dette leses er ferdig, har mange entreprenører vært i sving. På elektrosiden har firmaet Fr. Wangsvik i Svolvær stått for el. installasjonen.

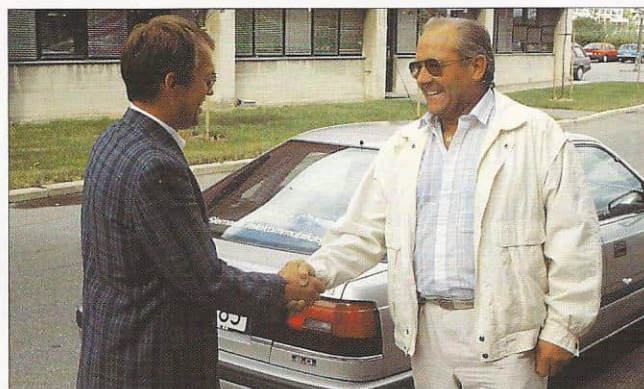
De har gjort en jobb det står all respekt av. De valgte naturligvis Siemens Harstad, som de alltid velger, som sin samarbeidspart-

ner for levering av installasjonsmaterieell. Såvel kabel, rør, bokser, stikkontakter, brytere, automater, jordfeilbrytere og 1001-skap - som varme, belysning o.s.v., er levert av Siemens. Det er et hyggelig skue for øyet når man kommer inn i rorbuen og ser en Siemens konvektorovn som skinner imot deg. Slik skal det være!

"Nyvågar" er ikke bare et fantastisk elektrisk anlegg - det er Feriested med Siemens-preg også et ypperlig feriested. Ta turen!

Ivar Karlsen
S/Harstad.

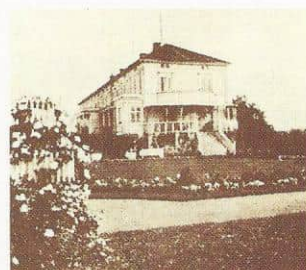
Streamer-suksess

Førstemann som fikk firehundre kroner for å profilere Siemens Telekommunikasjon med streamer i bakruten, var Bjørn Mathisen, S/O. (t.h.) Som den første vinner, mottok han premiesummen av Arne Besseberg fra Avd. Telesystemer. De som er villige til å kjøre med denne streameren i bakruten er automatisk med i en trekning om 400 kr. hver måned, og man er med

til og med mai 1990. Det opplyses at det fremdeles er flere streamere igjen, så det er bare å kaste seg på telefonen og ringe 3752, eller 3777. Avd. Telesystemer er interessert i å få ut flere enn de ca. 200 som p.t. er utdelt til kolleger over hele landet.

Linderud og Siemens

Siemens og Linderud hører sammen - i 20 år har Siemens holdt til på Linderud, et kvarters kjøring fra Oslo sentrum. Vårt firma er blitt en stor arbeidsgiver i Groruddalen, kanskje en av de største.

Det er derfor interessant når Linderud og Omegn Vel sender ut sin 75-års beretning, uten at vi kan se at forholdet til næringslivet er nevnt med et eneste ord. Kanskje vårt firma ikke er medlem - hvilket det naturligvis burde være!

For Vel'et har på sin dagsorden en mengde saker, fra treplanting til anlegg av skøytebane - og alltid saker med sterk vekt på miljøforbedring, noe som det varierte næringsliv i bydelen burde kunne slutte helhertet opp om.

75-års beretningen gir et godt inntrykk av de sorger og gleder en vel-forening møter på sin vei. Oppgavene og behovet for innsats varierte med tider og omstendigheter. I 1915 var det veibelysning og vannforhold som stod på dagsordenen. I 1930-årene var det postombæringen og kommunikasjonene som var gjenstand for påtrykk. I 1939 ble det arrangert Finlandsaften, og vel'et organiserte under krigen tildeling av potetparseller til sine medlemmer.

Barn, kultur og sosiale aktiviteter var stikkord i etterkrigstiden - en kuriositet var det at vel'et engasjerte seg i å få fjernet "uteliggerhyttene" i strøket.

Oså kom noen år med passivitet, og det innkom faktisk forslag om å nedlegge hele foreningen. En nå avdød Siemens-medarbeider, Knut Baasland, var blant dem som nektet å innses at slaget var tapt. En ny og fornyende generalforsamling ble holdt i 1980, og Baasland ble valgt til formann. Også vår kollega Kaare Grefstad har i alle år vært et aktivt medlem av vel-foreningen. Så Siemens har nok gjort seg gjeldende - allikevel.

Per Buer

Vi må ikke bare følge med - vi må ligge i forkant

Oslogutt med førti år i firmaet og snart 65 år på baken. Per Bakken på utviklingsavdelingen - sentrale utviklingstjenester på Linderud er en av de virkelige veteraner i Siemens. Han er kjent som litt av en "Petter-Smart" - type, som klekker ut løsninger på problemer andre forlengst har gitt opp. .

Intervju med Per Bakken
Tekst og foto: Espen Nordhagen

Stengte Jemtland ute

Det begynte med båndopptagere tredje februar 1949. Som nyutdannet ingeniør kom Per Bakken til Siemens - 25 år gammel. Hans aller første arbeidsoppgaver ble i avdelingen som het "avdeling for elektroakustisk utstyr", og det meste de drev med på den avdelingen var hemmelig.

-Noe av det første jeg gjorde rent konkret var å nekte tidligere direktør T.D.Jemtland adgang til avdelingen. Det var jo hemmeligstemplett mye av det vi drev med, og jeg visste jo ikke hvem som var hvem i firmaet etter kun noen timer i tralten. Jemtland tok forresten utestengelsen veldig sporty. Jeg hørte i alle fall ikke et eneste vondord om tildragelsen.

Norges første SIMATIC

Per Bakken var med på å planlegge og sette i drift det første SIMATIC-anlegget i Norge - på Rena Kartongfabrikk. Skepsisen var stor da teamet fra Siemens hevdet at fremstillingsprosessen kunne gjøres automatisk, med "oppskriften" lagt inn på hullkort.

-Men til slutt kom de til oss og sa: "Bakken, vi tror dere".

Og SIMATIC-anlegget på Rena er fremdeles i drift.

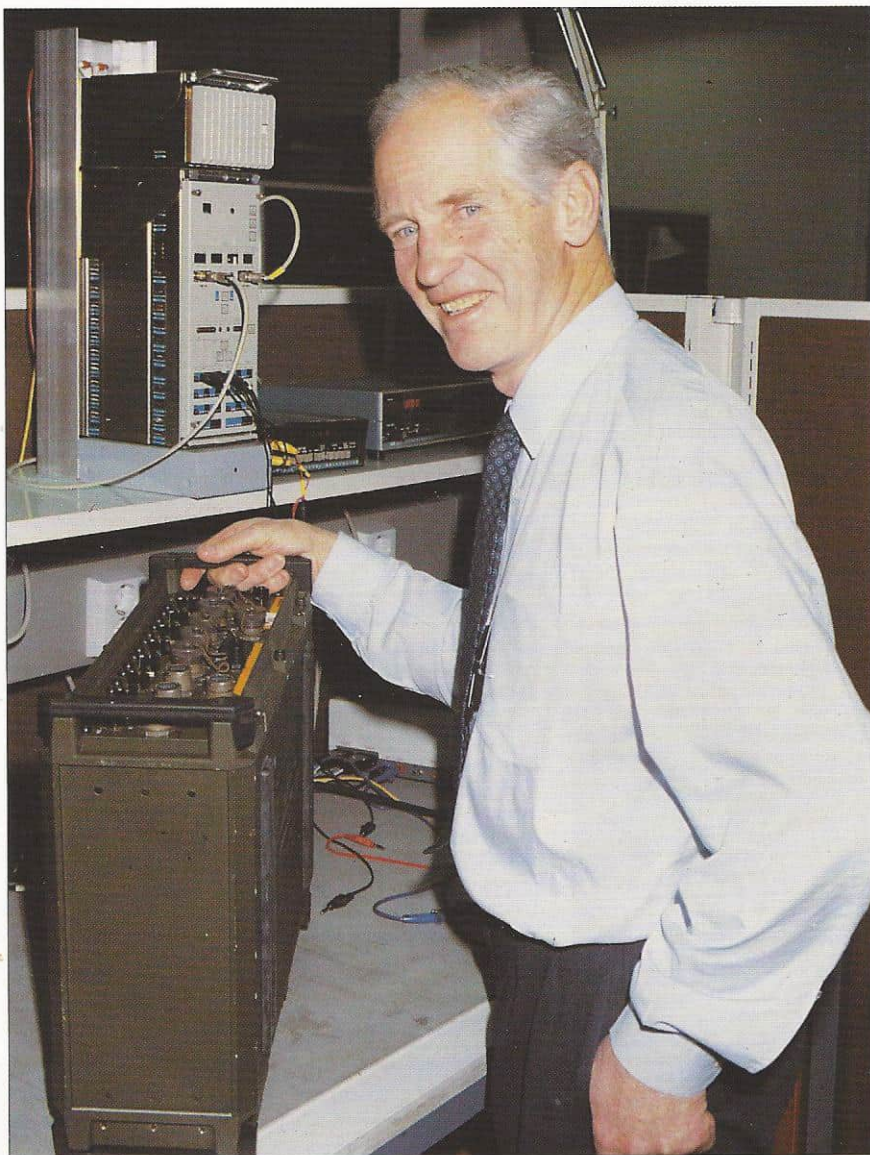
En annen milepæl i Bakkens karriere var KONIK/KONGIK, som var noe av det første intelligente gjeninnkoblingsutstyret for effektbrytere som baserte seg på elektronikk.

-KONIK/KONGIK representerte noe helt nytt. Ikke minst fordi vi da, for første gang, benyttet mikroprosessorer i Siemens Norge. Vi kalte denne prosessoren for MICS1, og enkelte av løsningene ble faktisk adoptert av Stammhaus - da de begynte å interessere seg for mikroprosessorer. I begynnelsen var faktisk mikroprosessorer uglesett av tyskerne. I dag er jo Siemens AG et av verdens ledende firmaer innen mikroprosessorer, sier han med et lunt smil.

Englevakt!

I begynnelsen av 70-årene syslet Bakken med skipsautomatisering, og han får et vemodig drag over ansiktet når han kommer inn på dette emnet. Han mistet nemlig tre gode kolleger, som var ombord på serviceoppdrag da M/S "Anita" gikk ned med mann og mus 22. mars 1973.

-Vi drev på med betjeningsautomatikk for styring av dieselmotoren fra broen, såkalt brostyring, sier Bakken, som egentlig skulle vært med på "Anita's" siste reis.

Per Bakken - glad Oslo-gutt med førti år i firmaet. Her er han avfotografert med et av de mange Siemens-produkter han har hatt sine driftige fingre borti. -Vi må komme bort fra "brannsluknings"-metoden, og begynne å planlegge bedre, mener han.

-Englevakt! sier han, og kvier seg for å snakke mer om et vondt tema.

-Du er en ivrig skiløper?

-Mjaaa. "Koffertløper" er vel nærmere sannheten. Jeg går på ski så snart anledningen byr seg, men unngår stressende seanser som turløp og lignende. I gode stunder har jeg gått til gullmerket (500 km. i året) to ganger i løpet av en sesong, så Nordmarka kjenner jeg på kryss og tvers, hevder han, og ser lengselsfullt ut av vinduet i Telebygget på Linderud. Snøen glimrer i skrivende stund med sitt fravær - det er plussgrader og klar himmel ute. Og ingen snø i vente.

Siemens er best

Men fritidsproblemer har han ikke.

-Med hytte og liten båt (han fremhever "liten") er det alltid nok å gjøre i fritiden. Hytten og båten er kjærkomne fritidssy-

sler året rundt, og når det gjelder båt, så er jeg av den meget bestemte oppfatning at pussetiden skal være betraktelig mindre enn brukstiden. Det var mitt viktigste kriterium for valg av båt, sier han.

-Over 40 år i Siemens. Hvorfor?

-Det er bedre i Siemens enn i alle andre firmaer man sammenligner med. Jeg har fått spennende og varierte arbeidsoppgaver i alle år. Utviklingen på det elektroniske fagområdet kan jeg i dag ikke se noen ende på. Det bare aksellererer, sier han, og ønsker seg et mer langsiktig planleggingsarbeide på teknisk sektor i Siemens.

-Det er for mye "brannslukning" her i firmaet. Jeg tror vi vil tjene på å planlegge bedre - i alle fall innen elektronikk og datateknikk. Den raske utviklingen krever at vi henger med, og helst er i forkant, avslutter Per Bakken.

Siemens Trondheim tilbyr nye kurs i høyspenningsanlegg

Serviceavd. (SA) i S/T tilbyr kurs i den teoretiske delen av DH (driftsfor-skrifter for Høyspenningsanlegg). De 8 første fra TA-elverk har allerede prøvet kurset. Bare positiv tilbakemelding.

Målsetting med kurset

-Målsettingen er å skape forståelse for problemstillingen, farlige forhold ved høyspent, ansvarsfølelse, hva kan jeg gjøre og hva skal jeg ikke gjøre, sier Benn Helmersen.

-Kurskompendiet og kursvarighet er utarbeidet av Jostein Volden. - 8 timer inkl. 3 timer livreddende førstehjelp - er det nok for en slik omfattende forskrift? spør vi Volden.

-Kompendiet er omfattende og kan brukes som oppslagsverk. Men kurset er et konsentrat av det som vi mener er viktig for våre folk, sier Volden. Siemens er entreprenør og vårt personell trenger den grunnleggende kunnskap om hvordan de skal oppføre seg i et høyspenningsanlegg.

Teori er ikke nok -

og ingen anlegg er helt like. Derfor må den praktiske delen av opplæringen foregå på de enkelte anlegg. Ansvarlig for denne opplæringen er høyspenningsanleggets driftsleder, d.v.s. representant for eier av anlegget.

Øket motivering gjennom kurs

-Alf Valen, du tente på denne ideen om at Serviceavd. kunne arrangere dette kurset. Har du videre planer med det?

-Ja - motivere ledere; de må se sitt ansvar. Vi vil også tilby kurset til industrikunder som har høyspentanlegg i bedriften.

Siemenskabel for Ekofisk

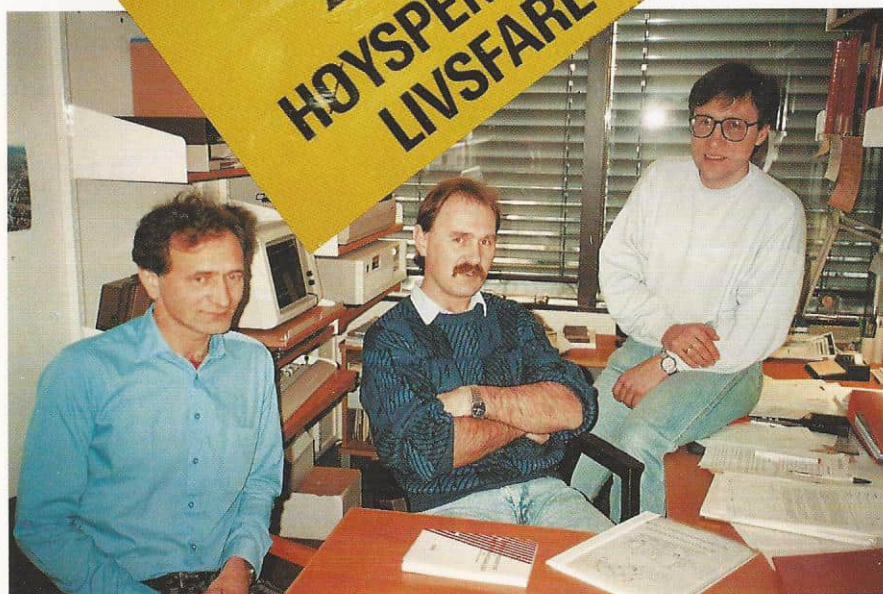
Phillips Petroleum har gitt Siemens i oppdrag å utvikle utstyr som vil gjøre det mulig å installere en kombinert kraft- og telekommunikasjonskabel som planlegges lagt mellom Ekofisksenteret og en del plattformer i Ekofisk-området.

Prosjektet skal sikre kraftforsyningen i dette området.

Mellom Phillips Petroleum og Siemens er det også inngått en intensjonsavtale om leveranse av kabelen hvis prosjektet kommer til utførelse. En slik kabelleveranse vil ha en antatt verdi av 40-80 mill. kr. - avhengig av hvilke plattformer som knyttes til Ekofisksenteret, opplyser Arne Jespersen, Siemens Stavanger.

Thorleif Sivertsen er også en kjent musiker, og har spilt inn kassetter sammen med "Susendalingene".

På bildet finner vi Sivertsen omgitt av arbeidskollegene Vigdis Tosbotn (t.v) og Jøran Daleng.

Bare positiv tilbakemelding fra første kurset. Fra venstre: Benn Helmersen, Jostein Volden og Alf Valen, S/T.

Vellykket Squash-Cup i S/T

Squash-gruppa i S/T innledet det nye året med Nyttårscup. 16 spillere deltok. De ble delt inn i 2 herrelag, 1 damelag og 1 blandet lag. Gruppevinnere ble: Per Jacobsen, Ole Tom Furu, Ingrid Skaalvik og Knut Berg.

I finalen gikk Per Jacobsen av med seieren. Arrangementet var meget vellykket og ble avsluttet med sosialt samvær om kvelden.

TMos

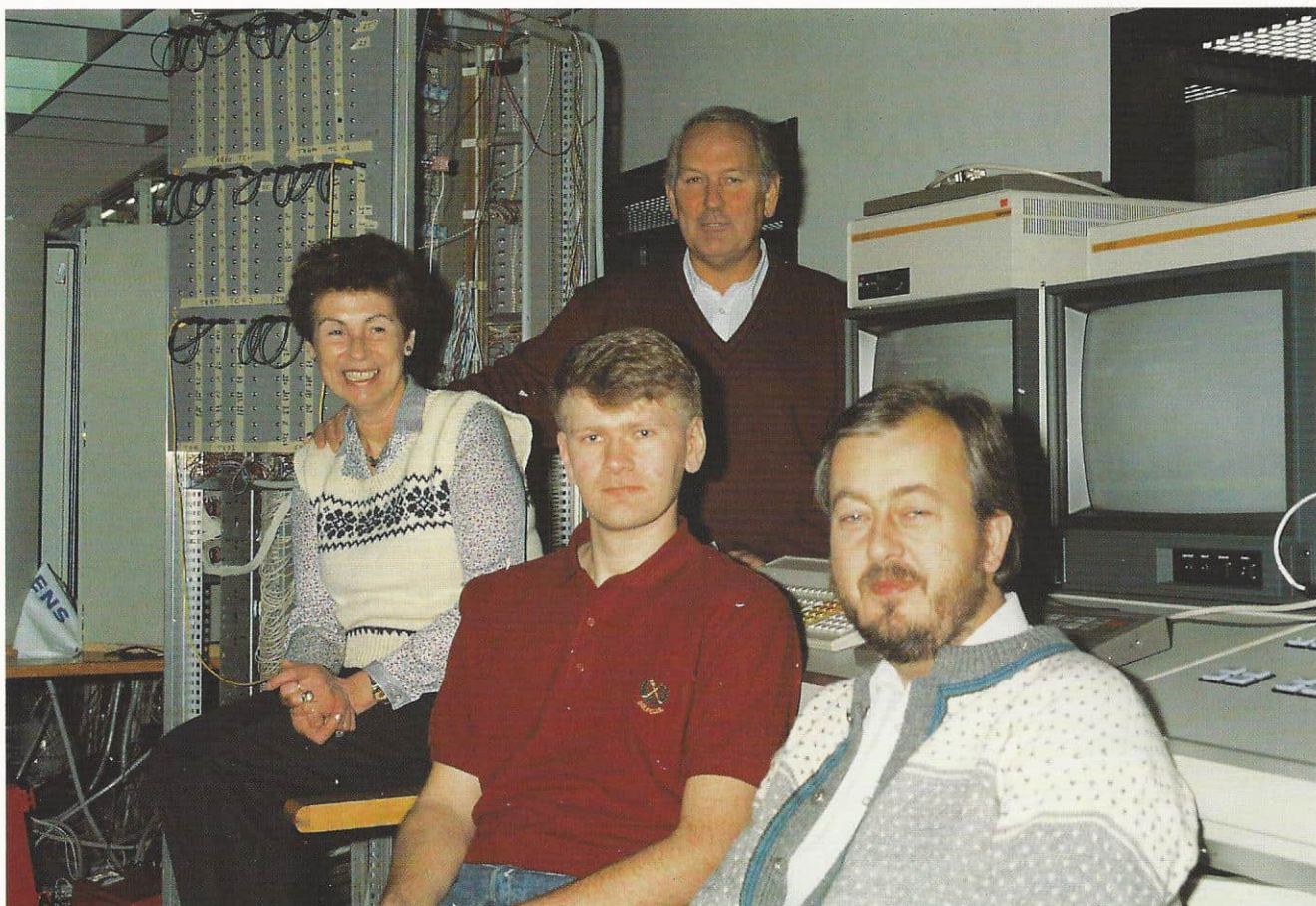
Metallisert foliekondensator

Siemens er en av de første europeiske fabrikanter som har utviklet en metallisert foliekondensator med det nye dielektrikum Polyphenylensulfid (PPS). Den kan brukes ved kontinuerlige temperaturer opp til 125 grader C uten spenningsfall og uten tidsbegrensning.

Montør hedret

På julebordet i Siemens Mosjøen ble montør Thorleif Sivertsen overrakt blomster og gaver fra sine arbeidskolleger. Sivertsen har vært ansatt i Siemens siden 1975 og ønsker fra neste år av å bli førtidspensjonert.

Fra kull til elektronikk - markedsførende avdeling med få personer, men stort spekter. Bakerst den overvåkende Erling Gjertsen, fra venstre Iris-Ev. Johansen, Vemund Kårstad og Øivind Gudim.

-Sigri - hvem er nå det?

En av våre kvinnelige ansatte som p.t. er ute av kurs? Slik kan det sannelig se ut i enkelte av våre sirkulærer, men forklaringen er heldigvis enklere: SIGRI er et tysk firma som produserer og selger kull- og grafittprodukter til smelteverk og kjemiindustri verden over. SIGRI er 100% eid av Hoechst, men inntil 1.1. -89 hadde Siemens AG. 33% av aksjene. Siemens A/S er SIGRI's representant i Norge, og denne representasjonen ivaretas av avd. 1124, hvor den ansvarlige er Erling Gjertsen, godt hjulpet av avdelingens tyskfødt Iris-Eveline Johansen. Vi fant avdelingen i et hjørne i kontorbyggets syvende etasje på Linderud.

Ingen Kjøla-Pålsen!

-Jeg synes at det er hyggelig at Siemens Intern interesserer seg for vår bigeskjeft SIGRI, og det er også korrekt at jeg er ansvarlig for denne virksomheten i Norge, men jeg føler meg av den grunn ikke som noen "Kjøla-Pålsen", sier Gjertsen.

-Siste forretningsår omsatte vi for nesten 90 mill. kr. hvorav ca. 1/3 av disse millionene ble utgjort av kull til aluminiumsindustrien, og ca. 2/3 var til ferrolegeringsindustrien.

Kullene produseres i SIGRI's fabrikk i Griesheim utenfor Frankfurt, og våre kunder er Elkems aluminiumsverk i Mosjøen og på Lista, Hydro Aluminiums verk på Karmøy, Høyanger, Årdal og Sunndals-

øra, samt Sør-Norge Aluminium på Husnes. Norge er forøvrig SIGRI's største kunde i Europa.

Kullelektroden produseres av SIGRI's søsterbedrift i Ascoli i Italia, og våre kunder på dette området er de smelteverkene som produserer silisium-me-

tall, nemlig Meråker, Fiskå, Holla og Ila/Lilleby.

I tillegg leverer vi endel spesialprodukter, særlig til Norsk Hydro.

-Er det flere om beinet her?

-I høy grad. Våre hardeste konkurrenter er SERS (Frankrike) og Union Carbide (USA). I tillegg er vi avhengige av skif-

Til et ferrosilisiumverk i Venezuela leverer vi komplette kontrollsystemer for 4 ovner - med filtre, knusel/sikteanlegg og transport. Rygggraden i det hele er Simatic og betjeningssystemet Corros 2000. Her går en del av leveransen ut fra testrommet på Linderud.

90-årenes konstruksjonsverktøy - Siegraph - på vei inn i Siemens

Begrepet Siegraph omfatter en hel familie med dataprogram for dataassistert konstruksjon (DAK). I denne familien finnes det program for skjema-konstruksjon, softwarekonstruksjon, to- og tredimensjonal produktkonstruksjon og en del andre mindre programmer.

Tekst & foto: Hilma Holm

Det systemet som pr. i dag benyttes mest, er Siegraph-ET. Dette er et konstruksjonsverktøy for fremstilling av strømkretsskjemaer med tilhørende dokumentasjon, som koblingsunderlag, materiellister o.l.

Bearbeideren sitter foran skjermen og konstruerer skjemaet, samtidig som han/hun legger inn informasjon om materielltyper, koblinger og referanser. På grunnlag av skjemaet kan man dermed få konstruert alle nødvendige underlag. I disse dager innføres det også et system, Siegraph-SL, som med utgangspunkt i skjemaene kan produsere arrangement- og utsparingstegninger.

Banebryter

I Siemens Norge er TA-Everk blant dem som er kommet lengst i bruken av verktøyet, sier avdelingssjef Ole Holm. Avdelingen har satset mye på å ta dette i bruk, og ikke minst på å ta det i bruk på riktig måte. Opprinnelig kommer systemet fra Siemens i Tyskland, og er nådd

Forts. fra side 10
tende dollarkurser. Vår representasjon er basert på provisjon, og den største omsetningen hittil, var for to år siden da vi nådde over 100 mill. kr.

Som en kuriositet kan jeg nevne at den hos oss som var ansvarlig for SIGRI-geskjeften i midten av 60-årene da omsetningen var ca. 20% av dagens - kroneverdien tatt i betraktning - han var faktisk direktør. Vår nåværende adm.dir. var også en tid ansvarlig for SIGRI i Norge.

-Når vi først snakker om denne avdelingen, hva bedriver dere utenom SIGRI?

-Vi er kun fire personer, Øivind Gudim, Vemund Kårstad, Iris og meg. Vår virksomhet omfatter elektrolyseanlegg og elektrokjemiske reduksjonsanlegg, kull og grafittprodukter, rullende materiell, strømforsyning for baner og avbruddsfrie strømforsyninger for industri og offentlige oppdragsgivere.

På området elektrolyseanlegg er vår markedsandel i de siste 25 årene på langt over 50%. For tiden leverer vi fire store likerettere (40 kA) til SØRAL på Husnes (ca. 40 mill. kr.) og mindre like-

Ann Inger Pedersen, TA-Everk er blitt vel kjent med denne arbeidsstasjonen med program for skjema-konstruksjon, Siegraph. Hun har også vært i Finland og lært våre finske kolleger å bruke systemet.

Trondheim via sentralavdeling Teknisk rasjonalisering og standardisering (TRS) i Oslo.

-Men dette hadde vi ikke klart uten den gode støtte og ekspertise som vår "regionansvarlige" Steinar Oppedal har bidratt med, sier Holm videre.

-Også de to ingeniørene vi satte på jobben med å ta i bruk og utnytte systemet, Jens Petter Hansen og Ann Inger Pedersen har gjort en kjempejobb.

rettere, samt modernisering av gamle anlegg for Hydro Aluminium.

Vi tør trygt si at Siemens i Norge har et godt renommé og en betydelig tyngde i Siemens AG når det gjelder elektrolyseanlegg som bl.a. produseres i Siemens Trondheim, sier Gjertsen.

-Når det gjelder anlegg for ferrolegeringsovner (reduksjonsovner) - altså de som bl.a. bruker de før omtalte kullelektroder - har vi fra 1974 til i dag levert kontrollutstyr til mer enn 50 Elkem-ovner over hele verden. Bare i Brasil har vi levert syv stykker. I tillegg har vi ofte også levert tilhørende høyspentanlegg.

Vi har sogar levert kontrollutstyr for seks utenlandske ovnsanlegg via tidligere National Industri, hvorav et av disse var en lysbuestålovn. Våre siste anlegg var KSI-Tyssedal, AZNAN-Iran, og akkurat nå legger vi siste hånd på kontrollutstyret og lavspenfordelingene (MCC) til Elkems ovnsanlegg (fire ovner) i Venezuela (Fesilven). Her er vi underleverandører til avd. E372 i Erlangen som har hele elektroleveransen, hvorav vår andel har kommet opp i over 20 mill.kr.

Kontakt Trondheim!

At TA-Everk altså har eksperter - i alle fall i skandinavisk sammenheng, er følgende historie et bevis på:

Ole Gustav Aas, som er produksjef bl.a. på 8BJ20 høyspentceller, fikk henvendelse fra Siemens Helsinki. De ønsket å se nærmere på standardløsning for 8BJ20 høyspentceller, utarbeidet på Siegraph-ET. Finland hadde nemlig først kontaktet Tyskland om hjelp, men der fikk de følgende svar: Kontakt Siemens Trondheim, de er kommet lengst i å ta i bruk systemet på 8BJ20-anlegg.

Dette resulterte i at Ann Inger Pedersen, TA-Everk en dag pakket kufferten og dro til Finland for å holde kurs for våre inge-

Siegraph gjør oss mer konkurranse-dyktige

-Hvilke fordeler gir Siegraph oss, Ole Holm?

-Først og fremst vil bruken av Siegraph medføre at vi får færre feilkilder i vår anleggs-konstruksjon. Er først skjemaet riktig konstruert og riktige materielldata lagt inn, vil systemet som sagt selv generere all tilhørende dokumentasjon.

I tillegg håper vi å bruke færre timer på anleggene våre. Dermed blir vi totalt sett mer konkurransedyktige, noe som igjen betyr flere oppdrag.

-Hvem skal bruke verktøyet?

-Dette er først og fremst et konstruksjonsverktøy for ingeniører, sier Ann Inger. Men hun mener at med riktig opplæring på Siegraph vil det bli mange oppgaver for de tekniske tegnerne også.

Faglig ansv.: Øivind Larsen (BHT) og Rolf Eriksen (VT)

Bedriftshelsetjenesten og Vernetjenesten i Siemens A/S

Ikke mye rot og rask i krokene her!

20 verneledere på omvisning i Sterkstrømfabrikken på Sluppen var klare i sin bedømmelse:

- Godt lys, men en del støy, (slaglyd) men god støydemping.

- God skilting og oversiktlig produksjon.

- Farlig arbeide ved stansemaskinene var godt sikret. Operatør viste frem alle sine ti fingre. Han hadde bruk for dem til mye annet, og viste derved at han var vernebevisst.

VSF (Veneledernes Samarbeidsforum) avd. Trøndelag var samlet til møte på Sluppen. Venelederne kom fra forskjellige miljøer: Universitetet, NSB, industri, smelteverk og bygg og anlegg.

Efter velkomst med vafler og kaffe, var temaet vernearbeidet på bygg og anlegg. Arbeidsmiljølovens pgf. 15 er sentral, sammen med behovet for trivsel og kame-ratskap på arbeidsplassen. En skrek-kvidio om lysbuer ved kortslutninger og ulykker som kan oppstå p.g.a. slapt vernearbeid på anlegg ble vist. Den satte en støkk i forsamlingen.

Hvor er sjefen?

Det vil arbeidstilsynet nå spørre om når den nye tilsynsformen "Internkontroll" (IK) blir vedtatt. S/T og Ranheim Papirfabrikk er prøvebedrifter i Trøndelag for innføring av systemet i bedriftene. Det var neste tema på møtet.

Her skal det være tre wirelåser!

Fra venstre: Veneleder A. Rø, Orkla Exolon A/S, veneleder J.T. Asmussen, Tekn. Avd. Trondheim kommune og veneleder T. Thorvaldsen, Ranheim Papirfabrikk.

Arbeidstilsynet er klar i sin tale: Linjeledelsen har ansvar i egne avdelinger. Veneleder er koordinator for IK i bedriften.

Omvisning for garvede veneledere

Omvisningen i Sterkstrømfabrikken ble en meget interessant opplevelse, bl.a. takket være driftsassistent Ole Martin Lenes.

De garvede venelederne klarte ikke med sine argusøyne å finne noen mangler, unntatt den gamle TMV-veteranen Jan Asmussen (bildet). En liten wire-stropp, opphengt blant 50 andre ble ikke godkjent. Det skulle være tre wirelåser istedet for to!

En takk til Sterkstrømfabrikken og til vertskapet i S/T fra VSF, avd. Trøndelag. T. Sehm.

Terminalbriller: Kun for eldre øyne

Siden 1980 har Siemens tilbudt terminalbriller til nær sagt alle som trenger det. Folk som bruker briller til daglig trenger også en terminalbrille.

-Men unge mennesker (under 45-50) har fremdeles såpass fleksible øyne at de kan bruke sine vanlige briller til terminalbrille, sier Vivian Dahl, bedriftshelsetjenesten S/O til Siemens Intern

-Av den grunn har vi funnet det riktig å begrense tilbudet om terminalbrille til våre eldre medarbeidere, som har et reelt behov for en slik spesialbrille, sier hun.

Vivian kan fortelle at det etterhvert ble svært mange som benyttet seg av bedriftens tilbud om terminalbrille.

-Vi så en økning i brilleinnkjøp som var nærmest proporsjonal med antall dataskjermer her i firmaet, sier hun.

Selv om det nå altså er den eldre garde som blir prioritert når det gjelder terminalbriller, er det ingen grunn til å ikke ta vare på øynene når man er ung også.

Folk som jobber ved dataskjerm bør for det første søke å eliminere reflekser fra skjermen. For det andre er flerfargede skjermer mer belastende for øynene enn ensfargede (monochrome).

Symptomer på at øynene belastes for meget er tretthet, hodepine og sveie i øynene. Er man plaget med disse symptomene, bør man snarest kontakte optiker for en synsprøve.

Pass på hode-støttene!

Flere Siemensmedarbeidere på Linderud har fått tildels alvorlige skader ved påkjørsel bakfra mens de selv satt ved rattet. Påkjørsler bakfra kan gi såkalte piskesnert-skader - whip lash.

Hodet får et brått kast bakover, deretter et tilsvarende fremover. En slik skade må alltid tas alvorlig, idet virkningene kan vise seg senere.

Hodestøtter i bilsetene er viktig. Men de må stå i høyde med bakhodet, og ikke i for stor avstand.

Arbeidstilsynet på besøk - også hos S/T

Hele 35 inspektører, fullmektige og ledere for 10. distrikt inntok S/T i åtte timer!

S/T åpnet dørene for at Arbeidstilsynet kunne få avvirket sitt distriktsmøte ifjor høst.

Denne gangen var det ikke inspeksjon. Men vi har ingenting å skjule - de kjenner våre svakheter og vår styrke. AT vet at vi har en vilje til å jobbe med forbedringer.

Temaene de lot oss bli informert om denne gangen var internkontroll og den nye ferieloven. Nettopp to temaer som det vil bli skrevet og sagt mye om i Siemens i tiden som kommer.

Opplæringsleder Rainer Naumann:

-Penger må ikke bli motivasjonen

Tekst og foto: Espen Nordhagen

Opplæringsleder Rainer Naumann (i midten) følger våre lærlinger fra første til siste dag i Siemens. Her er han innom Oddmar Husøy (t.v.) og Per Christiansen, som har oppgaver i verkstedet. Husøy er sterkstrømlærling, og avlegger "prøven" til høsten, mens Christiansen egentlig skal opp til våren. Kapasitetsproblemer i prøvenemnden gjør nemlig at man har problemer med å få igjen-
nom svakstrømlærlingene til rett tid.

**-Lærlingene bør unntas fra pres-
tasjonslønnsordningen. Slik det er i
dag tenker mange først på hvor mye
de får i lønningsposen, og det kan
medføre at de jobber akkord med se-
rieproduksjon og unyansert arbeide.
Sett fra et opplærings synspunkt
er dette uheldig. Derfor bør lærling-
ene få fastlønn under læretiden, sier
Rainer Naumann, opplæringsleder
på montasjeavdelingen, S/O til Siem-
ens Intern.**

Naumann startet selv sin løpebane i Siem-
ens AG som lærling, men dengang -
som i dag - gikk lærlinger i vårt moderfir-
ma på fastlønn.

Våre lærlinger blir passet godt på i opp-
læringsperioden. Etter at Naumann over-
tok ansvaret som opplæringsleder i mon-
tasjeavdelingen, har det ryktes på byen at
vi har et meget bra opplegg for lærlingene
våre. Dette har resultert i at mange instal-
latører sender sine lærlinger på kurs hos
oss på Siemens.

-De aller fleste av våre nye lærlinger blir
overrasket når det går opp for dem hva
Siemens egentlig står for. De opplever fir-

maet som et kollosalt stort apparat, og jeg
kan godt tenke meg at mange har en slags
angst-følelse til å begynne med. Tradisjo-
nelt skjer den praktiske opplæringen ved
at erfarne montører hjelper lærlingene til
rette når det gjelder arbeidsrutiner og an-
dre praktiske spørsmål som dukker opp.
Det som har med selve fagopplæringen
følger jeg selv opp, forteller Naumann.

Hvert år tar mottar Siemens' montasje-
avdeling ca. 100-150 søknader om lærling-
plasser, og dette tallet viser en fore-
løpig stigende tendens mens selve innta-
ket av lærlinger går den motsatte vei.

-I 1987 tok vi inn 17 nye lærlinger, i -
88 ti stykker, og i fjor fikk åtte lærlinger
plass ved bedriften.

*Inntaket er med andre ord halvert i lø-
pet av en tre-års periode. Grunnen til det?*

-Bedriften har sett utviklingen i marke-
det og trappet ned bemanningen. Dette har
skjedd over en periode på 2-3 år, hvor per-
sonellet er redusert med ca. 20% ved nat-
urlig avgang.

*-Men lærlingene får jobbe de timene de
skal?*

-Med redusert bemanning har vi hatt
jobb til alle våre, og unngått permittering-

er og oppsigelser. Selvfølgelig har da også
lærlingene hatt full tid. De skal føre bok
over hvor mange timer de er i arbeid, og
hva arbeidet går ut på. Denne boken kon-
trollerer jeg, og skulle de glemme å leve-
re boken, så sender jeg et purrebrev til
vedkommende, forteller Naumann, som
følger med i alle montørenes "karriere" fra
de begynner som lærlinger til de forlater
firmaet.

Opplæringen av montører i Siemens
blir diskutert i et forhandlingsutvalg hvor
klubben og bedriften er representert, og
hvor Naumann også deltar når generelle
opplærings spørsmål diskuteres.

-Det har vært stor interesse for kurs i
PLS. For oss betyr dette SIMATIC, hvor
Siemens har kurs på flere nivåer. Spesielt
servicemontører og elektromontører som
betjener faste industrikunder har gjenn-
omgått disse kursene.

-Vi er av den meget bestemte oppfat-
ning at opplæring til dyktige fagarbeidere
må være et sentralt satsningsområde i en
stor installasjonsbedrift som Siemens, av-
slutter Naumann.

Snø og is er det mye av på Grønland. Men også rennende vann - det skal gi grunnlag for et kraftverk på 63 grader nord.

Kraftverk blant nunataker

Ikke har vi vandret blant nunataker, og kanskje får vi aldri sjansen heller. Men det skaper unektelig spennende assosiasjoner når Alf Kristian Enger og Terje Nøding forteller at Siemens A/S har gitt tilbud til Grønlands første vannkraftverk, og at kunden heter Nuna-Tek og har kontor i Nuuk.

Tekst: Tor Cederkvist

Det hele begynte med en annonse i Af-tenposten sist sommer, hvor Nuna-Tek Energi ba om anbud på bygging og drift av et komplett vannkraftverk ved Kangerluarsunguaq på Grønland.

E-verksavdelingen på Reg.Ø tente på oppgaven, men Siemens A/S kunne naturligvis ikke gå løs på den alene. Her skulle leveres et komplett anbud på dam, tunneler, bygninger, turbiner, generatorer, koblingsanlegg osv.

Snart fant vi imidlertid vår plass i et konsortium, bestående av 4 partnere:

- Hoffmann & Sønner, kontraktør (Danmark)
- Eeg Henriksen, tunneller
- Linjebygg, linjer
- Siemens A/S, elektro

Omfattende elektroleveranse

Hvis vi vinner oppdraget, skal vår leveranse omfatte "alt" elektrisk:

- Generator
- SF6-anlegg (130 kV og et lokalt 10 kV koblingsanlegg)
- Transformatorer
- Automatisering/driftsentral (Simatic)
- Montasje og engineering.

Tøff natur

Grønland er meget stor i utstrekning, 6 - 7 ganger Norges areal. Det bor ca. 50.000 mennesker på øya, en fjerdedel i hovedstaden Nuuk (Godthåp). Nuuk ligger ved havet, og har en temperatur på ca. + 5C - om sommeren. Vinteren kan, som man forstår, bli temmelig tøff.

Kraftverket skal ligge ca. 50 km. i sørøstlig retning fra Nuuk, og er kun tilgjengelig fra båt eller sjøfly/helikopter. Ikke rart man baserer seg på fjernkontroll, og at det er forespurt på en "fjernarbeidsplass" (data-kjerm og tastatur) til kontoret i Godthåp!

Mye kraft

Godthåp har i dag et 10 kV/230V nett, og forsynes med strøm fra dieselaggregater. Den energimengde som slippes inn på nettet når det nye vannkraftverket er på lufta (135 GWh), vil naturligvis mangedoble dagens verdi, og bety overskuddsenergi i mange år framover. Men landet blir selvforsynt, dyr varmekraft kan kuttes ut, og muligheten for nye virksomheter er lagt.

Avgjørelse til sommeren

Tilbudet er avlevert, og første møte med kunde nettopp gjennomført. Hoffmann-konsortiet konkurrerer med 3 andre leverandører, etter at 3 - 4 tilbydere ble skallet av i første runde. Avgjørelse ventes å falle til sommeren.

Byggestart vil sannsynligvis finne sted i høst. Hvis vi og våre partnere går seirende ut av konkurransen, vil hovedtyngden av arbeidet for oss komme i 92 - 93, etter at de største bygningsmessige arbeider er unnagjort. For Siemens A/S vil omfanget ligge i området 100 årsverk, fordelt på montasje, produksjon og teknisk bearbeiding.

(Siri Jemtlands Arkitektkontor)

Høyt under taket, lyst og luftig blir det i vår nye kantine i Sentralbygget på Linderud som står ferdig neste sommer. "Vinterhaven", det andre store sentrale rommet i Sentralbygget, vil få det samme høye takoverbygget, og interiøret ellers blir preget av trær, busker og rennende vann.

"Plukk selv" blir mottoet for vår nye kantine på Linderud

"Plukk selv - brød, smør/margarin, pålegg, salat etc. - sett sammen din egen lunch", blir mottoet for vår nye kantine i "Sentralbygget", det ombygde hovedlager på Linderud som skal stå ferdig i juni 1991. Ferdigskårne smørbrød, rundstykker og knekkebrød med gjetost er over og ut. Du skal forsyne deg fra fem selvbetjeningsdisker og betale ved en av de to kassene.

Men det blir kun mat og drikke å få. Skal du ha aviser, tobakk og sjokolade - må du i kiosken rundt hjørnet. Den holder til gjengjeld åpent det meste av arbeidstiden, og her kan du også få kjøpt en kopp nytrukket kaffe mellom slagene og drikke den i "Vinterhaven", hvor det også blir lov å ta en røyk.

Slik oppsummerer Arnfinn Kristensen tilbudet i Linderuds nye kantine fra neste sommer av. Fordelene er større variasjon i kostholdet; enhver kan velge etter smak og sunnhetssprinsipper.

For kantine er det en arbeidssparende ordning, først og fremst ved at man ikke lenger behøver å lage ferdigsmurte brødskiver og rundstykker. Og alle parter vil kunne glede seg over raskere ekspedering - dagens køer vil ikke forekomme.

Tre terrasser

Efter runden ved plukkdiskene og i kassen kan vi da slå oss ned på et av de tre plan kantine vil bestå av. Den blir beliggende hvor lasterampen og deler av lageret i dag befinner seg, med utsikt gjennom vinduene ut mot et nytt, stort grøntanlegg. Over oss, et stort overlystak - en glassgård, og omkring oss, planter og småtrær i tri-

velige grupperinger. Slik ser det ut på arkitekttegningene, i hvert fall. 360 mennesker skal det bli plass til her. Kantine blir også et velegnet sted for kunde- og fritidsarrangementer, idet det blir dansegulv og en plattform for orkesteret som også får sitt eget lagerrom for instrumenter bak plattformen.

Gjestekantine i Kontorbygget skal beholdes, og det skal innredes en ny kantine i underetasjen i Forum. Denne er spesielt beregnet på kursdeltagere, og dem er det mange av hos oss.

Et viktig poeng ved vår nye hovedkantine er også at kantinepersonalet får skikkelige arbeidsforhold med hvilerom og kontor, og gode kjøkken- og lagerforhold.

Trimløp under havets overflate

Full fart gjennom Fjellinje-tunnelen. Egentlig var dette løpet et mosjonsløp, men som alltid er det noen som har det travelt. Travelt har også våre montører hatt det. De har lagt opp de elektriske installasjonene i tunnelen og kommet godt "under skjema".

Fjellinjen er åpnet. En av Oslos trafikk-messige flaskehalser er eliminert. Kongen åpnet tunnelen for biltrafikk, men først var det fotgjengernes tur. Søndagen før selve trafikkpåsetningen kunne 3000 påmeldte trimmere og et ukjent antall turgjengere prøve fjellinjetunnelen - kanskje for første og siste gang helt fri for biler og eksos.

De aller fleste tok løpet lite alvorlig, men det er jo en fjær i hatten å komme først i mål - uansett. Ikke vet vi hvem som kom først i mål, men vi vet i alle fall at de fire som stilte opp fra Siemens hadde det gøy. Randi Møller, Amund Garthus, Anne Marit Panengstuen og Stine Møller løp sine drøye tre kilometer uten å stresse alt for mye. Mest travelt var nok Stine Møller, som mistet kontakten med mamma Randi halvveis i løpet nede på ca. 45 meters dyp, og fant henne ikke igjen før mål var passert.

Alle som tok turen igjennom tunnelen kunne observere godt lys, brukbar luft og lett synlige nødskilt. Kunne vi ane en Siemens-finger eller to bak?

Kanskje.

Det er i alle fall blitt et flott anlegg som alle er vel fornøyd med, og som Oslo kan være kjent av. Det kan Siemens også være med innsatsen. Det ligger mange montør-timer igjen nede i tunnelen, og jobben er gjort til alles tilfredsstillelse.

Amund Garthus, Stine Møller og Randi Møller (t.h.) forsvarte Siemens' ære i fjellinjeløpet, som gikk av stabelen søndag 14. januar. -Artig tur, mente de om det 3040 meter lange løpet som i hovedsak gikk under havets overflate.

Siemens i Ålesund håper på eget bygg

Siemens A/S har kjøpt en ca 10 mål stor industritomt i Spjelkavik, Ålesund, og vil her reise et bygg for Ålesundavdelingen. Tomten har en meget pen og sentral beliggenhet. Vår nåværende leiekontrakt i Gangstøvika løper ut i 1993.

Siemens Ålesund har ca. 40 ansatte hvorav 21 montører. Omsetningen er ca 70 mill kr. Byggevirsomheten er for tiden svak i Ålesund og distriktet som ellers i landet, men vår avdeling har i den senere tid hatt ett storbygg under montasje,

nemlig Fiskeriteknisk Høgskole i Ålesund, opplyser avdelingsleder Mindor Giske. Dette har bedret vår situasjon.

Norges triveligste, sier lagersjefen

-Vi får et av Norges lyseste og triveligste lagerbygg. Alt er gått nærmest 100% etter terminene, og entreprenøren som har bygget lageret for oss har imponert skikkelig. Lagersjef Bent Edvardsen riktig storkoser seg når han får lov til å prate uhemmet om sin nye arbeidsplass på Kløfta, som han og kollegene snart flytter til. Det er blitt et lekkert bygg, som ligger meget lett synlig ved Europavei 6. Ja så godt synlig vil lageret være, at Kløfta-folket har begynt å snakke om et nytt landemerke: Siemens-bygget.

-Vi har vært utrolig heldige med været i byggeperioden, så planene om å flytte inn til påske vil nok holde med god margin, sier en fornøyd lagersjef til Siemens Intern.

"Miljøpapir" er ikke bra nok for Siemens

Tekst og foto: Espen Nordhagen

"Miljøpapir" er et begrep som i annonser er fremhevet som det optimale når det gjelder miljøbesparelser. Dette er ikke den hele og fulle sannhet. Fremstillingsprosessen for "Miljøpapir" forurenser miljøet. Også selve papiret er kommet dårlig ut av det. Jan Hyving hos Kontorservice på Linderud har testet forskjellige typer papir, og resultatet er nedslående - i alle fall for "Miljøpapirets" del.

Forbrukerrådet har, i samarbeid med Norges Naturvernforbund, satt normen for å kalle et papir for "Miljøpapir" svært høyt. Klorinnholdet skal enkelt og greit være 0 %

Så blir spørsmålet: Hvem er tjent med å benytte papir som etter en tid nærmest minner om de gjenfundne Dødehavsrullene?

"Miljøpapiret" har også en annen negativ side - det støver. På steder hvor det er mye papir kan allergikere få store problemer, sier Jan Hyving hos Kontorservice på Linderud til Siemens Intern. Jan har etter beste evne forsøkt å sette seg inn i hva markedet kan by på av miljøvennlige produkter til bruk på kontoret. Deriblant papir, som er en viktig forbruksvare.

Også våre "blekksprutere" - d.v.s. dataskrivere som benytter ink-jet-systemet vil få trøbbel. Blekkdysen blir stoppet til, og skriveren trenger hyppigere rens og kan tilslutt ta sin død av alt papirstøvet.

Øyvind Fagersand, ansvarlig for kontortjenester er ikke særlig begeistret for bruk av det såkalte "Miljøpapiret" i våre kopimaskiner.

- Vi vil få betraktelig økede kostnader på service og vedlikehold hvis vi bruker "Miljøpapiret", understreker han.

- Det mikroskopiske støvet, som dette papiret avgir ganske mye av, er rene giften for våre kopimaskiner.

Hyppigere service, flere driftsavbrudd og kortere levetid for maskinene er konsekvenser man må regne med.

- "Miljøpapiret" er rett og slett ikke bra nok til lagring og kopiering, sier Fagersand.

Kort sagt, er begrepene i markedet følgende:

"Miljøpapir": Er det mest miljøbesparende. Et papir som fremstilles ved mekanisk prosess. Det brukes ikke klor som blekemiddel, og av den grunn fjernes heller ikke treets eget "bindemiddel" - lignin, som bryter papiret hurtigere ned. Dette papiret egner seg dårlig til kopiering og lagring, og er ubrukelig i dataskrivere med blekkdyser. Mekanisk produksjon er nok litt "renere" enn kjemisk, men det organiske avfallet etter mekanisk treforedling er ikke særlig mindre skadelig for miljøet

Kontordrifts Jan Hyving på plass i kopisenteret med tydelig bevis på at null-klor normen ikke holder mål. Som vi ser er papiret foran tydelig forringet, mens papiret bak er nærmest upåvirket enda det har fått samme behandling. Dette papiret er laget med 75-85% mindre klorforbindelser enn "vanlig" papir.

enn avfallet etter den kjemiske prosessen med redusert klor.

Miljøvennlig papir: Dette papiret blir fremstilt ved normal kjemisk prosess, men bare 25% av massen er bleket med klorforbindelser. Dette papiret tilfredsstiller den svenske normen for miljøpapir, og er bedre enn "vanlig" papir - og mer miljøvennlig. Fremstillingsmetoden avgir en del kjemi som er skadelig for miljøet. Langt i fra like mye som ved fremstillingen av "vanlig" papir, men noe skadelig kjemi blir det. Dessverre.

Men siden holdbarhet, støvfrihet og arbeidsmiljø også er viktige kriterier for papirvalg, kommer nok dette papiret samlet sett best ut av sammenligningen. Det bør tillegges at denne type papir kan fåes kjøpt hos Siemens' datatilbehøravdeling, hvor det har vært en del av sortimentet i to år.

Resirkulert papir: "Miljøesken" som man nå har fått på alle kontorplasser på Linderud skal hjelpe til med innsamling av papir til resirkulering. Resirkuleringsprosessen bryter ned styrken og spensten i papiret slik at det blir lite holdbart til hulling, det får også en gråtone og overflaten blir relativt ru. Dette gjør at resirkulert papir for det meste brukes til toalett-papir, avis-papir, tørke-papir, konvolutter og pappkartong. Det kan trykkes og skrives på dette papiret, men man må ta hensyn til ovennevnte.

Resursvennlig papir: Her brukes hele trestokken til papirproduksjon, mens i vanlig papirproduksjon brukes 50% til papir og resten til andre produkter, f.eks. brensel til damp-turbiner og (NB!) vaniljesukker. Man bør også huske at det her utelukkende er snakk om norsk tømmer fra norske skoger. Dette fordi noen tror at det er regnskogene i Sør-Amerika som går under fordi vi bruker nytt papir her hjemme.

- Vi vil absolutt ikke gi inntrykk av at Siemens gir blaffen i miljøet, poengterer Hyving.

- Beviset på det er at vi har kjørt på papir med redusert klorinnhold i to år, lenge før det ble "in" å tenke grønt. Poenget er at vi ikke kan bruke det mest miljøvennlige papiret fordi det er av en slik slett kvalitet.

- "Miljøesken" er et annet tiltak vi nylig har satt i gang, og vår innsamling av brukte batterier skulle vise at vi gjør det vi kan. Men vi hiver oss ikke blindt på alle tiltak uten å sjekke hva vi kan vinne på det i form av bedre miljø. Når det gjelder "Miljøpapir", så er gevinsten marginal, sier Hyving.

- Det ville også være en stor fordel om vi fikk like regler i Norge og Sverige, siden det er et forskningsmessig samarbeide på dette området allerede. Det bør også bli påbudt med varedeklarasjon på papir-pakkene, som viste alle typer utslipp, ikke bare klor. Visste du forresten at hvitt sukker er klorbleket?

Nytt menysystem for vår stormaskin gjør det enklere og sikrere enn før

Mandag 12. februar er D-dag for vårt nye menysystem på BS 2000. Pass på! Begynnelsen til en bedre og sikrere EDB-tilværelse i Siemens.

Alle brukere av de sentrale systemene på vår BS2000 maskin, vil fra 12. februar få det mye enklere. Da setter vi på edb-drift i gang vårt nye menysystem. Med dette menysystemet vil det bli enklere for brukerne å komme seg inn og ut av de sentrale systemene. Samtidig vil data-sikkerheten øke, i og med at menysystemet, også inneholder et eget passord-system.

Systemet er laget i Siemens Nederland, og tilpasset til våre maskiner og systemer av Roar Ervik og Geir Sydtangen.

Passord-systemet

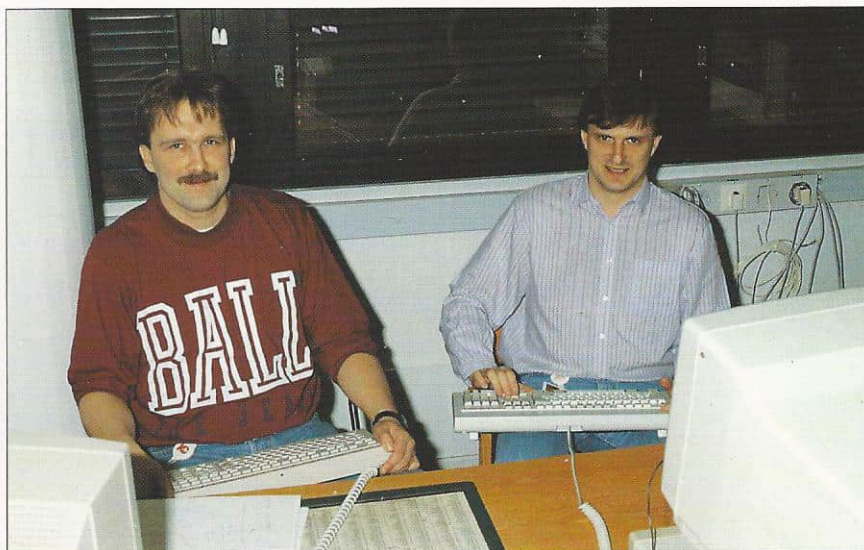
Det nye passord-systemet er brukerstyrt. Det betyr at det ikke lenger er vi på sentral edb som velger passord, nå er det opp til hver enkelt hva passordet skal være. Men, for å opprettholde en høy sikkerhet er det visse forutsetninger som må oppfylles.

For det første må alle passord bestå av en kombinasjon av bokstaver og tall, minimum 4 karakterer og max. 8 karakterer. Prinsippet er som før, signatur etterfulgt av et passord.

Passordet må endres hver tredje måned, hvis ikke vil systemet sperre brukeren ute. Systemet holder rede på flere generasjoner av passordene for hver bruker. På denne måten sikrer vi at samme passord ikke brukes hele tiden, og at endringer i ansettelsesforhold ikke er til fare for datasikkerheten. Hvis noen nå slutter eller flytter på seg, vil systemet sperre vedkommendes tilgang til systemene automatisk.

Meny-systemet

Når brukere skulle logge seg på våre sentrale BS2000 systemer, måtte de taste inn passord for hvert enkelt system. Med dette nye menysystemet, får de først opp et åpningsbilde på skjermen.

Roar Ervik (t.h.) og Geir Sydtangen er "faddere" for det nye menysystemet på vår stormaskin. Det er laget hos Siemens i Nederland, men disse to har modifisert det, slik at det passer for våre forhold og vår maskin.

Her skal de taste inn signaturen og passordet. Deretter vil de få opp en oversikt over hvilke applikasjoner de har tilgang til, og bare ved å krysse av, komme rett inn i alle applikasjonene.

En annen viktig nyhet, er at du nå ikke behøver å gå ut av et system for å gå inn i et annet. Det er nå mulig å være pålogget inntil 48 applikasjoner samtidig, og for å veksle mellom de forskjellige bruker man bare to tastetrykk. Nå er det altså mulig f.eks å være pålogget i Sinor, å veksle til Sirkus og samtidig ha Prodok i Erlangen i neste bilde. Dette vil kunne spare mye tid, og kanskje også irritasjon hos de som er avhengig av flere applikasjoner samtidig.

Systemet viser hele tiden i meny-bildet hvilke applikasjoner som er on-line ved hjelp av endret lysstyrke for disse systemene.

Det finnes også en "lunchpause"-funksjon, som gjør at du raskt kan forlate terminalen uten å måtte gå gjennom flere avloggingsprosedyrer. D.v.s. at forbindelsen mellom terminalen og systemene opprettholdes, men du må bruke passordet for å slippe igjennom.

I første omgang vil systemet dekke alle våre on-line systemer, mens de som også har egne brukerområder (userid's) vil måtte vente en stund til. Et av punktene i menyen vil hete INFO, denne vil bli brukt til fortløpende informasjon fra sentral EDB. Alle feilmeldinger i systemet vil komme i klartekst på norsk.

Statusmeldinger fra operatør og systemansvarlig

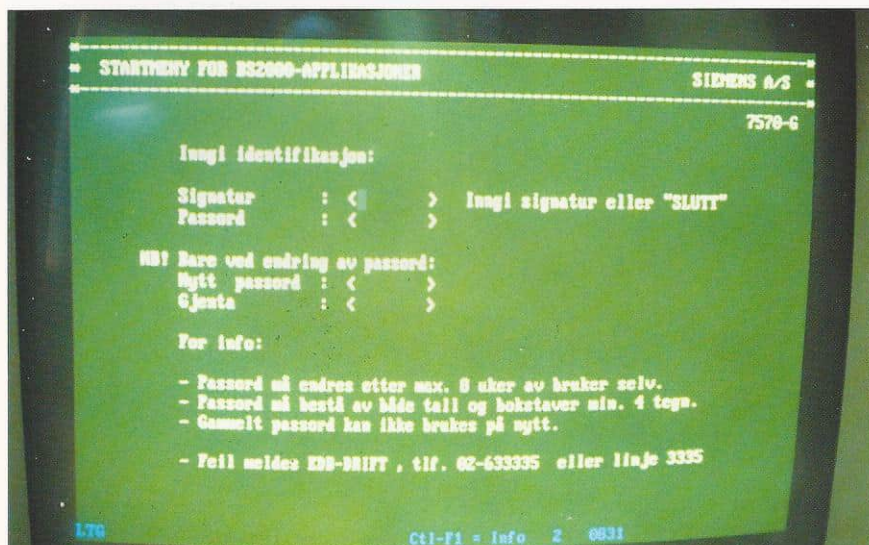
Andre opplysninger som er av felles interesse i huset Siemens kan også legges inn i systemet som egne menypunkter, f.eks aktuelle valutakurser. Etter en innkjøringsfase vil vi også legge inn et menypunkt som dekker dagens telefonlister, slik at man enkelt på skjermen kan søke etter navn, signatur, telefonnummer og annet.

Ved første gangs innlogging vil brukers gamle passord ligge inne. Ved senere endringer av passordet er det nok å endre i nedre del av bildet. Som en følge av vårt nye menysystem, vil også skjema for passord til våre sentrale applikasjoner bli endret, og de gamle skjemaene vil ikke lenger være gyldige.

Nye skjemaer kan fåes ved henvendelse til Jean Buer, tlf 3516.

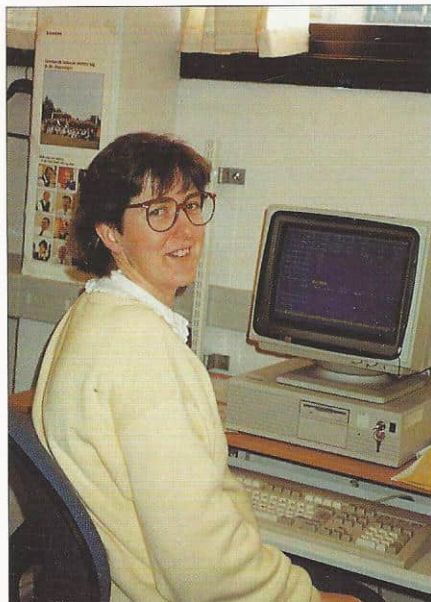
De som har vært brukere av systemet i testfasen, har vært meget fornøyd, og vi håper at det kan bli en forenkling for alle våre brukere.

Bjørn Larsen

Dette menybildet vil alle brukere av BS 2000 komme i kontakt med. 12. februar er D-dag. Da vil det nye menysystemet bli startet opp.

Full kontroll på varestrømmen: - OLFI er her!

Økonomisekretær Ingunn Grøstad og lagermedarbeider Erling Jansen, begge S/Skien, er blant de første av våre medarbeidere som er kommet i kontakt med OLFI. Mange i vårt firma kommer til å få føling med det nye systemet, som skal være installert over hele landet i løpet av januar/februar 1991.

OLFI er en forkortelse av de arbeidsrutiner som dekkes av vårt nye hjelpeverktøy: Ordre, lager, fakturering og innkjøp. OLFI skal erstatte systemene SINOR-ordre, BESNOR og DOGMA-lager.

Kritiske varer

OLFI skal innføres i hele Siemens, og det er mange ansatte som vil komme i kontakt med det nye systemet. Det gjelder alle som registrerer ordre direkte mot Siemens-lagre, foretar bestillinger hos våre leverandører (både lager eller anlegg/glatt), ekspederer lagerordre, oppdaterer artikkelgrunndata, registrerer avtaler på kunder eller leverandører og alle som er produktansvarlige.

OLFI vil kunne tilby en del nye funksjoner som dagens systemer ikke kan dekke. Først og fremst vil terminordre kunne dekkes fullt ut. Ved hjelp av OLFI vil vi bli i stand til å beregne disponibel beholdning for den enkelte lagerførte vare. Dette gir ordrebearbeider/salg en reell mulighet til å disponere varestrømmen for kritiske varer ut til prioriterte kunder. Plukkklister vil bli skrevet ut når ordren skal ekspederes, mens salg skal prioritere varestrømmen.

Maksimal nytte

For fremtiden kan innkjøp gjøres maskinelt med kontroll av leverandørfaktura mot opprinnelig bestilling. I bestillingsdelen kan det legges inn prioritert leverandør av den enkelte vare. På denne måten kan firmaet trekke maksimal nytte av endrede innkjøpsbetingelser. Ved hjelp av OLFI vil det også være mulig å knytte fle-

re salgsavtaler opp mot en kunde. (Tidligere har vi hatt kun en avtale mot hver kunde.)

I tiden frem mot full idriftsettelse skal vi i tillegg ha utarbeidet en fornuftig glattmodul. Det vil si at glattordrer skal kunne registreres og danne grunnlaget for både lagerordrer og bestilling til respektive leverandører.

Handel først igang

En del avdelinger har allerede tatt i bruk OLFI. Det gjelder Seksjon Handel, (01.10.89.) Skien, (01.01.90.) og Tele/TSS tar i bruk OLFI i skrivende stund. Regionene har gitt sin tilslutning til prosjektplanen og er i ferd med å starte prosessen frem mot installasjon. Innføringssterminene er:

Bergen og Stavanger; ca. 15. juni 1990. Ålesund, Harstad og deler av Trondheim; ca. 1. september 1990. Oslo, resten av Trondheim, inkludert fabrikklagrene; 1. oktober 1990.

Installasjonslagrene; januar-februar 1991.

Det er det enkelte installasjonssted som skal drive igjennom prosessen frem mot installering og produksjonsstart. Dette er en prosess som er startet overfor avdelingsledelsen ved det enkelte installasjonssted og de sentrale tillitsvalgte. De lokale AMU/BU og ansatte vil bli informert ved oppstart.

Løh.

Pensjonistenes fest

Hva er et firma i den tiden alle dets ansatte er gått hjem - spredt for alle vinder? Et navn på paret? Noen store firkantede, geitostformede hus på en kald forblåst skråning i Groruddalen? Nei. Sannheten er den at et firma i praksis eksisterer best som firma i den tiden alle ansatte er sammen i arbeid, forskning og samspill. I det øyeblikk man yter noe.

Slik er det også med dets pensjonister. De har kanskje fra 10 til 50 års ytelse bak seg, og er spredt utover landskapet i hver sin hjemlige idyll. Det er først når de kommer sammen at de eksisterer som et verdifullt begrep. De kan ved sin trivelige eksistens bevise at et solid firma tar seg av sine pensjonister. Det er en verdifull ressurs, og om pensjonistenes lange erfaring kan utnyttes, er opp til firmaets krefter å finne ut. Noen er sikkert rede til innsats hvis noen skulle trenge deres assistanse, selv om den nye computertid gjør dette vanskelig.

I gamle dager var det høytid når gammeldirektøren gikk rundt og håndhilste på julaften. Nå opplever vi en mer ungdommelig direktør som vi føler som en god venn på vår julefest. Med interesse følger vi hans beretning om "rikets" tilstand, og vi føler at vi er med på det hele.

Jo, det var stor stemning på siste julefest. Kjære, kjente, glade ansikter. Folk som vi kanskje har hatt mer samvær med i de forgangne år enn vår egen familie eller andre venner. Derfor er pensjonistenes samvær av stor betydning for de enkelte. Julematen var herlig, og julesangene tonet ut slik som før i tiden. Og kveldens store attraksjon Haakonskoret var en nydelig og morsom underholdning med sin spirituelle konferansier.

Vi ser vi frem til nye sammenkomster.
Henning Goborg

Gardiner er pent

Gardiner er pent og trivelig i kontormiljøet - men det er takket være EDB-skjermene de nå er kommet på Linderud. Reflekser i skjermene fra vinduslyset kan være et ubehagelig fenomen, og gardiner skjærer mot lyset der hvor vi ikke har persiennier.

Edil Jacobsen demonstrerer her dette gjennombrudd i vårt kontormiljø - også i et av våre nyinnredede møterom i kontorbygget. Hele fronten i kontorbygget mot nordøst er nå forsynt med gardiner - for helhetens skyld.

SIEMENS

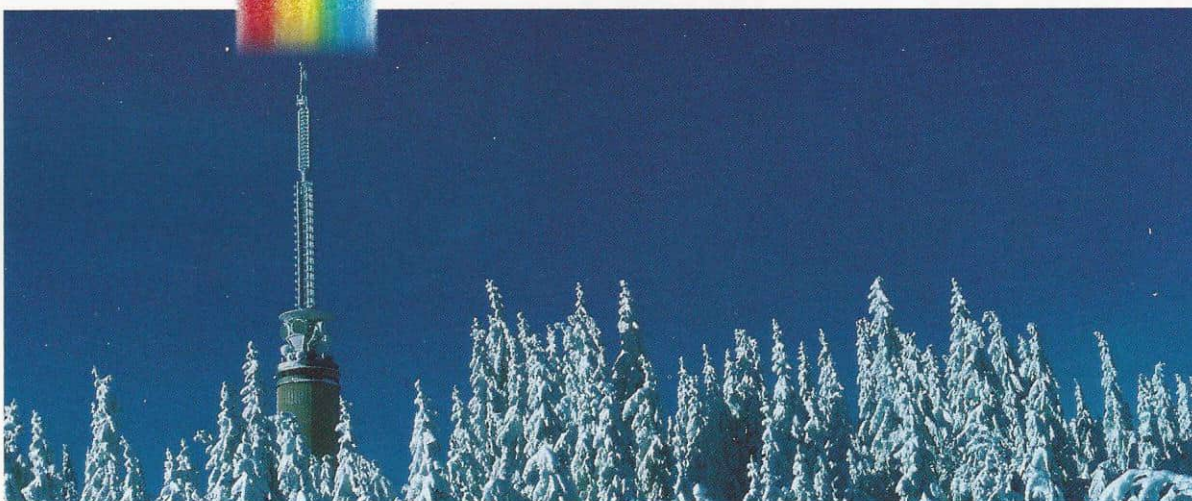
Hvis Norge velger Siemens EWSD,*
får vi et velp prøvet og fremtidsrettet
telekommunikasjonssystem.

Siemens digitale offentlige telefonsentraler - EWSD - ble introdusert i 1981, og har siden hatt en enestående internasjonal suksess, bl.a. i telefonens hjemland, USA, og i våre naboland Danmark og Finland.

EWSD's modulære oppbygning sikrer enkel og rimelig innføring av fremtidige tjenester for fullt ut å kunne utnytte alle de fordelene universalnettet ISDN vil gi. Systemets design gir også driftssikkerhet som holder de strengeste nasjonale og internasjonale normer og krav.

*EWSD - Elektronisches Wählen System Digital - er navnet på Siemens offentlige telefonsentraler som nå tilbys Televerket.

Vi jobber med fremtidens
telekommunikasjon.

Kanskje noe i skyggen av den store profileringskampanje Siemens hadde i våre opplagssterke media i fjor høst, spiller vi i disse dager ut en ny annonseserie. Denne gang er det EWSD, Siemens' moderne og allikevel velprøvede telefonsentralsystem

tilbudt det norske Televerket, som er tema. Media er Dagens Næringsliv, Arbeiderbladet og enkelte tidsskrifter - formålet å fremme kjennskapet til Siemens' spesielle styrke på telefoniområdet for en snever, men viktig målgruppe.

Fagopplæring i elektrofagene

I Siemens Interns utgave 22. august -89, har K. Ytre-Eide, S/T gitt noen syn på fagopplæringen ved Siemens. Da det åpenbart foreligger endel misforståelser i Ytre-Eides innlegg, vil vi her gi endel opplysninger og betraktninger.

Lærlingeinntak i nedgangstider

Det er helt riktig av Siemens å satse på lærlingeordningen når ny arbeidskraft skal rekrutteres. Dette har også vært nødvendig, da tilgangen på kvalifisert arbeidskraft i tidligere år har vært liten. Ytre-Eide tar nå til orde for at vi skal se på lærlingeinntak noe uavhengig av sysselsettingssituasjonen, og at Siemens har et samfunnsansvar når det gjelder utdanning av fagarbeidere.

Vi vil minne om at vi som allerede er ansatt også er en del av samfunnet. Har ikke Siemens et ansvar for å sysselsette oss?

Vi har i lengre tid hatt en negativ utvikling i bransjen generelt, og ved S/T spesielt. I siste nr. av NELFO's fagblad fortelles det at det på landsbasis er ca. 500 elektrikere permittert - noe som neppe er for høyt anslått. I tillegg kjenner vi til et større antall oppsigelser av montører og lærlinger som står uten jobb etter avlagt fagprøve.

Vi er derfor i ferd med å få et større antall fagarbeidere som enten går arbeidsledige eller er tvunget til å omskolere seg. Denne utviklingen ser bare ut til å fortsette inn i 1990.

Bransjen har et ansvar for å si fra når den ikke trenger flere fagarbeidere, slik at vi unngår at det utdannes folk til arbeidsledighet. I motsatt fall vil vi få "EF-tilstander" i bransjen, med arbeidsledighetsspørkelset konstant hengende over hodet på arbeiderne. Er det dette Ytre-Eide ønsker?

Dyre lærlinger

Når vi har arbeid, bør som nevnt bedriften satse på lærlingeordningen. Ytre-Eide hevder at det koster bedriften et sted mellom 60-80.000 å utdanne en lærling - til tross for store tilskudd fra det offentlige.

Tilskuddet for en lærling med 26 mnd. kontrakt beløper seg totalt til 44.500 kr.

Etter våre beregninger koster tre lærlingekurs, samt administrativ og faglig oppfølging bedriften under 30.000 kr.

Lærlingene er produktive, og bidrar på linje med montørene til å øke bedriftens overskudd når de er i arbeid. Dermed synes Ytre-Eides tall å være tatt ut av lufta.

Siemens' ansvar

En annen misforståelse i Ytre-Eides innlegg, er at godkjenningsbestemmelsene i loven gjør at det er de største bedriftene som i første rekke kan ta inn lærlinger.

Dette er feil. Vi har t.o.m. eksempler på "enmannsbedrifter" som har fått godkjent lærlingekontrakter. Siemens sitter ikke med noe eneansvar for rekrutteringen til faget.

Konkurransmomentet

Ytre-Eide ønsker å innføre et såkalt konkurransemoment ved ansettelse av montører etter avlagt fagprøve, slik at de bedriften vurderer som best vil få jobb. Dette vil føre til et umenneskelig press på den enkelte, og bety en prøvetid på to år. Vi regner med at den samme ordningen også blir innført ved ansettelse av f.eks. silvilingeniører: Midlertidig ansettelse av tre ganger så mange ingeniører som bedriften trenger, slik at de beste kan siles ut til fast ansettelse. Jo, det ser ut til at vi går hyggelige tider i møte.

Siemens Montørklubb, S/T.

Gladjazz er OK for den som liker det

Absolutt overraskende og tilsvarende hyggelig at vi får julegave fra firmaet - nå da Siemens' julenisse muligens også burde vært oppsagt, eller delvis permittert i allefall. Det var gledelig.

Et skår i gleden var imidlertid valget av gave. Vi fikk en T-skjorte og en LP-plate (gladjazz). Skjorten var helt OK: (Jeg kan godt tenke meg å gå rundt som en levende reklame for vårt firma.) Men LP-plate - altså MUSIKK... Er det noe du ikke bør kjøpe som gave uten å kjenne mottager godt, så er det slike ting som f.eks. parfyme og musikk. Det har nemlig med personlighet og smak å gjøre.

Mitt tips til eventuelle gaver senere er: Gi oss et gavekort, slik at vi kan velge, gjerne blant reklameartikler. Siemens har mange kjekke reklameartikler som luer, bag'er, e.l.

Hilma Holm

Takk for platen!

På vegne av "Jazzfans" og andre blant firmaets ansatte og pensjonister retter jeg med dette en takk til direksjonen for jazz-platen "Siemens Spesial" vi fikk som julehilsen og med ønske om alt godt for det nye året.

For oss som har fulgt Tore Jensens musikalske utfoldelse i en årrekke, er platen en kjærkommen tilvekst i samlingen. At han i 1988 fikk jazzforbundets høyeste utmerkelse, Buddy-statuetten, gjør vel også platen attraktiv. Forøvrig må det vel sies at det er noe av det bedre som er spilt inn av norske musikere innen tradisjonell jazz her i landet. Keep swinging!

OAlf.

Inntak av lærlinger

Generelt

Artikkelen i Siemens Intern 22. aug. -89 var generelt om lærlingeinntak og ikke spesielt knyttet til montasjevirkksomheten. Videre må artikkelen sees på som bedriftens synspunkter og ikke mine private oppfatninger. Montørklubben overser i sin argumentasjon at lærlingeordningen utgjør siste del av en målrettet utdanning i praktiske yrker. Med bakgrunn i arbeidets art er opplæringen delt med teoretisk undervisning i skolen og praktisk undervisning i bedrifter. Utdanningsformen baserer seg på et samspill mellom offentlige myndigheter, skoleverket og bedrifter. Målsettingen er et felles ønske om å sikre riktig kvalifisert fagpersonell for fremtiden.

Sysselsettingssituasjonen

Ved å satse på et jevnt inntak av lærlinger vil vi sikre en forsvarlig opplæring og tilgang på kvalifisert arbeidskraft. Ved så kort planhorisont som montørklubben baserer seg på, vil bedriftene svikte i det

samspillet som utdannelsen bygger på. Dette vil raskt ramme ungdom som ikke får fullført sin utdanning, og i neste omgang vil det skade bedriftene og samfunnet gjennom mangel på kvalifisert arbeidskraft. - Ettersom lærlingene ikke er sikret fast ansettelse etter endt læretid vil de ikke utgjøre noen "trussel" for de som er fast ansatt. En fagutdanning er dessuten et godt grunnlag for en videre utdanning.

Samfunnsansvar

Vårt samfunnsansvar har hittil vært viet liten intern oppmerksomhet eftersom det har vært i samsvar med bedriftens kort- og langsiktige interesser. Det fremgår ikke av min artikkel at det kun er de store bedriftene som kan ta inn lærlinger. Det er imidlertid et faktum at det hittil hovedsakelig har vært de noe større bedriftene som har tatt inn lærlinger. Fagutdanning i enmannsbedrifter vil sannsynligvis ikke gi den allsidige praksis som en lærling bør ha før fagprøve avlegges. Det etableres nå in-

nenfor enkelte bransjer egne opplæringskontor som har til formål å legge forholdene til rette slik at også mindre bedrifter kan ta inn flere lærlinger.

Kostnader

Det er umulig å fastslå eksakt hva det koster å utdanne en lærling. Vår antydning var basert på en kostnadsberegning på kr. 62.500. Dette er er imidlertid noe lavt an-

Siemenslaget i Bergen har startet sin egen avis

Siemenslaget i Bergen åpnet året med friske takter - det helt nye er at laget har startet sin egen avis, "Lagsposten". Et velskrevet og godt redigert organ på 16 sider, fylt med aktuelt stoff fra lagets aktiviteter. Redaktør er Hans- Kristian Jensen, som gjerne mottar forslag og tips til stoff.

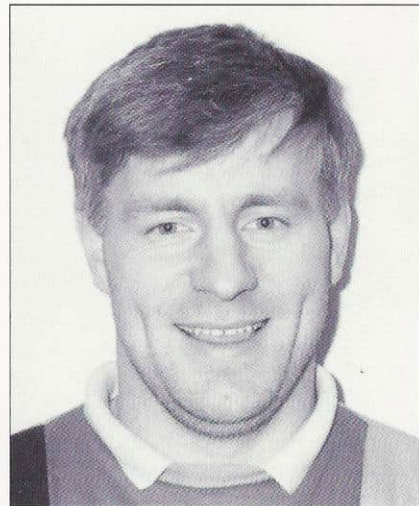
På generalforsamlingen like før jul ble Thorbjørn Jensen valgt til ny leder, med H.-K. Jensen som nestleder. Laget hadde mange sosiale aktiviteter i året som gikk, men deltagelsen var noe vekslende, fremgår det av årsberetningen. På idrettsfronten holder laget sin posisjon i 4. div. i håndball. Fotballgruppen hadde en bra sesong. Volleyballgruppen ble startet i 1987, og ble seriemester i 3. div. Også i 2. divisjon ligger laget bra an. Ellers har laget aktiviteter innen bordtennis, trim og bowling, og teatergruppen er i funksjon. Seniorgruppe med Egil Falch er noe nytt. Den tar sikte på å arrangere turer, gammeldans, kurs og foredrag.

"Bedriftskultur"

Et ekte, sunt og kameratslig forhold betyr at vi sammen skaper og utvikler en positiv bedriftskultur, skriver den nye formann Thorbjørn Jensen i "Lagsposten".

-Dette ulne begrepet "bedriftskultur" betyr ikke annet enn at vi har en noenlunde felles oppfatning av vårt verdigrunnlag, vårt sosiale byggverk, og våre ønsker og mål for fremtiden. Denne oppfatningen skapes og utvikles både på jobben og gjennom sosiale og idrettslige fellesaktiviteter på fritiden. En bedriftskultur kan ikke vedtas og iverksettes pr. direktiv. Den må dyrkes frem av deg og meg og oss alle som er i samme båt. Vi er overbeviste om at en positiv bedriftskultur vil bidra positivt til vår evne til å overleve som bedrift i et tøft og skiftende marked. Og kanskje nettopp i disse turbulente tider med permitteringer og oppsigelser er det viktig å stå sammen for å trygge våre arbeidsplasser. Eller for å si det på en annen måte:

Det er best å henge sammen, så vi ikke blir hengt hver for oss, skriver formannen.

Thorbjørn Jensen, ny leder i Siemenslaget Bergen.

Forts. fra side 22

slått, og de faktiske kostnader ligger sannsynligvis noe høyere, derfor antydningen om en kostnad på kr. 60-80.000 pr. lærling. Det må bl.a. taes hensyn til at lærlingene ikke er 100% produktive fra første dag, noe som montørklubben ikke har tatt med i sine beregninger.

Konkurransmomentet

Bedriften ønsker å ansette fast de lærlingene som er best egnet for faget. Dette må være både i den enkeltes og bedriftens interesse, og kan umulig føre til "et umenneskelig press". Vi må igjen få minne om at fagutdannelsen er en utdannelsessituasjon, og vi kan ikke se at lærlingene her står i noen annen situasjon enn andre yrkesgrupper etter endt utdanning.

Lærlingepolitikk

Diskusjonen har vist at vi trenger en klar lærlingepolitikk som kan utøves uavhengig av temporære svingninger i sysselsettingssituasjonen. Montørklubben inviteres til å delta i utformingen av en slik politikk. Det krever imidlertid at det taes utgangspunkt i det som er intensjonene med lærlingeordningen, og ikke i snevre egeninteresser.

Trondheim, 09.01.90
K. Ytre-Eide

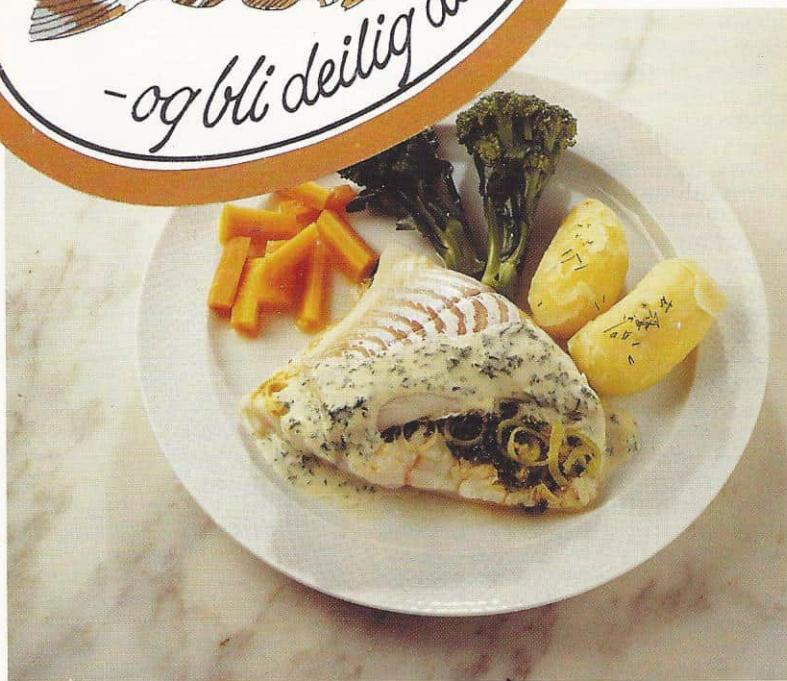
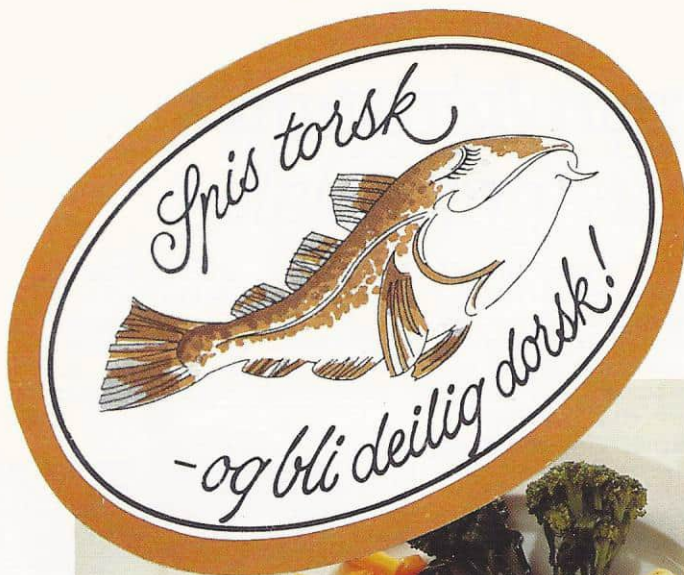
Med dette avslutter vi debatten om lærlinger for denne gang. - Red.

Studenter trenger godt lab-utstyr

skal de få testet sine teorier i praksis. Hvis utstyret er av en type som de også vil møte når de kommer ut i arbeidslivet, er det naturligvis ekstra kjærkomment. Noe denne faksimilen fra "Gløs" (internblad for de ansatte på NTH) synes å vise.

Kraftelektronikkgruppa ved NTH, med professor Tore Undeland (i.v. på bildet) i spissen, fikk nylig en 300 000 kroners-gave fra Siemens. Gaven består av to store motorstyringer til bruk for diplomkandidater og studenter i fjerde årskurs, og ble nylig offisielt overlevert av direktør Arnfinn Johnsen (i.h.) Noe å tenke på også for andre bedrifter...?

En av havets delikatesser

Av Ashbjørg Gullord

TORSK - bruk enkle tilberedningsmåter som bevarer kvaliteten.

Variasjonsmulighetene er mange med denne fisken. Hvilken tilberedningsmåte du velger er avhengig av smak, tid og anledning. Ikke kok eller stek torsken for lenge. Denne fisken trenger bare noen minutter i panne eller gryte. Torsken er ferdig når fiskekjøttet såvidt løsner fra ryggbeinet. Fiskekjøttet er fast, og har skiftet farge tvers igjennom.

Dampet torsk

Skin- og benfrie torskefileter egner seg spesielt godt til damping. Bruk en lav kjele eller stekepanne med lokk. Kok opp 1 dl. vann og eventuelt 1 ss. margarin eller smør. Legg i fiskestykkene, dryss litt salt over. Legg på lokk og skru ned varmen, slik at fisken damper forsiktig til den er ferdig kokt.

Surr evt. grønnsaker med, dypfryste grønnsaker, broccoli, purringer, erter eller oppskåret stilkselleri. Kokte poteter serveres til.

Kokt torsk

Stor torsk fra 1,5 til 2,5 kg. egner seg godt til koking i skiver. Rens fisken, skjær den i ca. 2,5 cm. tykke skiver, eller kjøp torsk i skiver hos fiskehandleren. (evt. dypfryste)

Vask skivene godt og legg dem i kaldt rennende vann til de skal kokes. Til en liter vann brukes 1/2 dl. salt og 1 ss. sitronsaft eller eddik. Kok opp vannet, legg i fiskestykkene - de største først. Ta kjelen litt vekk fra varmen og kok ikke for mye pr. omgang. Får en tak i lever og rogn, er selvfølgelig dette torskens "faste følge".

Stekt torsk

Hel småtorsk og torskefileter egner seg godt til steking. Rens og vask den hele torsk og dryss litt salt i buken. Dryss salt på fiskestykkene og vend dem i mel, eller i mel, egg og griljermel. Varm olje/margarin/smør i stekepannen til det er gyllent, og legg fiskestykkene i. Stek fisken pent brun på begge sider og etterstek på svake varme. Serveres med kokte poteter og råkostsalat til.

Torsk i folie

Bruk torskefilet eller torsk i skiver. Smør et stykke aluminiumsfolie og legg fisken på. Dryss på salt, hakket persille, løk eller paprika. Eplebåter, purringer eller spinat kan også brukes.

Lukk folien tett, og legg pakken(e) i langpannen midt i ovnen.

Stek fisken ved 200 grader C. fra 5-20 min. avhengig av pakkenes størrelse. Porsjonspakkene åpnes først på tallerkenen. Kokte poteter serveres til.

Grillet torsk

Torsk blir meget god når den grilles. Det er best å grille torsken i skiver. På utegrill må torsken legges i dobbeltrist som pensles med olje først. Regulær avstanden fra grillelementet slik at den blir gyllent brun, samtidig som den blir gjennomstekt. Torskeskiver kan marineres før grilling - en time i marinaden er nok. Denne kan bestå av en blanding av olje, sitronsaft og forskjellige hakkede krydderurter, som f.eks. gressløk, dill, sar, estragon, e.l.

Server grillet torsk med bakt potet, lettrømme, salt og en salat.

I mikrobølgeovnen

Torsk egner seg spesielt godt for koking i mikrobølgeovnen. Det er viktig at den ikke kokes for lenge. Velg torsk i skiver eller fileter. Kok små porsjoner.

Legg fisken på en tallerken eller i en form, og drypp over sitronsaft. Dekk med lokk. Ta fisken ut når den er nesten ferdig og la den stå et par minutter for temperatutjevning.

Dryss på litt salt før servering.

Siemens Intern

Redaktør: Per Buer
Red.sekretær: Espen Nordhagen
Kontakt i Trondheim:
Inger Kristensen

20. årgang. Utgitt av Informasjonsavdelingen, Siemens Oslo